

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ: Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἑτησίως δραχμὰς 6. — Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσᾷ 7.

Ἔτος Β'

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὀδὸς Πετροῦ, ἀριθ. 26 (πλησίον Μητροπόλεως)

Ἀριθμ. 6

1 Δεκεμβρίου 1898

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κρητικαὶ ἠθογραφίαι: Ἀνάθημα στὸν φοιτᾶ, ὑπὸ Γ. Κ. Κοκκινάκη. — Τί κόσμος! (ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς) ὑπὸ Πολ. Τ. Δημητρακοπούλου. — Βιογραφία Φοβέλ (συνέχεια). — Ἡ Θαλασσοκυρά (τοῦ Δανοῦ Χάνς Πέτερ Γιάκομπσεν) ὑπὸ Γιάνη Α. Καμπύτη. — Εἰδύλλια Θεοκρίτου, Δάφνης Μενέλλης. — Ἀναμνήσεις ἐκ Γερμανίας, δέκα ἡμέραι ἐν Βερολίνῳ, ὑπὸ Κ. Α. Κυπριάδου. — Ἕλληνες ἐν Ἰσπανίᾳ. Ἄλ. Μαυροκορδάτος ὑπὸ Σ. Δε Βιάζη. — Πανελλήνιος: Ἀθολογία.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

1898

**ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΗΟΝΤΖΟΥ**

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, κάτωθι Νέου Θεάτρου 19

Κατασκευάζονται και επιδιορθούνται διάφορα υδραυλικά είδη ήτοι Λευτρά, θερμάστρα, αποχωρητήρια, σωλήνες διαφοροι κλπ.

Τα ωραιότερα καμίσια
'Αγγλίας και Γαλλίας εκόμισε το
**ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΗΓΑΤΟΥ**
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

'Οδός 'Αγίου 'Ανδρέου υπό το ξενοδοχείον «'Αστυ»
Κόπτης Παρισιαίος, καλαισθησία έκτακτος.
Τιμαί λογικαί

**Κατάστημα ειδών Νεωτερισμού
ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΛΗ**

'Εν 'Αθήναις 'Οδός 'Ερμού 115.

'Εν τῷ Καταστήματι τούτῳ εὐρίσκειτε ἅπαντα τὰ εἶδη Νεωτερισμοῦ εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθύναι, καὶ μὲ ἀπαράμιλλον γούστο. *Ὅλοι εἰς τοῦ Εὐθυμίου καὶ Σταμπλῆ.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ἢ «Πρόσδος»

ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

'Ερῆτι τοῦ Ναοῦ τοῦ 'Αγίου Νικολάου
τοῦ προοδευτικῶ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΟΥΛΟΥ

Καθ' ὅλα ὅμοιον πρὸς τὰ ἀθηναϊκά. Γλυκίσματα, φοντάν, παγωτὰ καὶ γρανίτα ὑπὸ εἰδικοῦ τεχνίτου κατασκευαζόμενα.

**ΥΦΑΝΤΗΡΙΟΝ
ΜΕΤΑΞΩΤΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΜΗΕΓΣΙΚΟΥΡΑ**

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

(Πλησίον Μητροπόεως, ὁδός 'Απόλλωνος, 28).

Τὸ ἄνω ὑφαντήριον παρασκευάζει τὰ ἐκλεκτότερα μεταξωτὰ, εἰς ποικίλους, νέους καὶ στερεωτάτους χρωματισμούς. *Ὅτι δὴποτε ζητήσητε θὰ τὸ εὐρητε εἰς τὸ ὑφαντήριον τῆς φιλοπροόδου κυρίας

Φωτεινῆς Μπετοικούρα

**ΝΕΥΡΙΚΑ ΚΑΙ ΦΡΕΝΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΜΑΥΡΟΥΚΑΚΗΣ**

ιατρός

'Οδός Κολοκοτρώνη.

*Ὁραὶ ἐπισκέψεων 10—12 π. μ. 6—8 μ. μ.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

“ΤΟ ΑΘΗΝΑΙΟΝ”

Λαριγιάννη καὶ Κιένου

'Οδός Νίκης, ὀπισθερ Ξενοδοχείου 'Αγγλίας

*Ὅλοι οἱ οἶνοι οἱ εὐρωπαϊκοὶ καὶ οἱ ἐγχώριοι

ΖΥΘΟΣ, ΖΥΘΟΣ, ΖΥΘΟΣ

*Ἐξοχός, γευστικώτατος, παγωμένος. Μεζέδες θεσπέσιοι
ΣΤΡΕΪΔΙΑ—ΓΑΡΙΔΕΣ

Κατάστημα Νεωτερισμῶν

Ν. ΣΑΡΤΣΕΝΤΟΥ

'Εν 'Αθήναις, ὁδός 'Ερμού.

Εἰς τὸ πλουσιώτατον κατάστημα τοῦ κ. Ν. Σαρτσέντου θὰ εὐρηται ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς πολυτελείας· ἀρώματα, γάντια, ὀμβρέλλας, καὶ ὅ,τι δὴποτε ζητήσετε,

ΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΜΙΧ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Πωλοῦνται μικρὸ μύστιχο, δάκρυ, γλυκάνισσο Χίου, ἀνθόνερο, ριζόστομο, μαστίχα Χίου, οἶνοι μεσχάτοι Σάμου, κονιάκ παλαιὸ καὶ ἅπαντα τὰ οἶνεπνευματώδη ποτά.

*Ὅδός Τσαμαδοῦ ἀριθ. 18.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

CREDIT D'EPARGNE DE PARIS

Agence générale pour la Grèce

THE ENGLISH SUPPLY Co

1, Πλατεία Συντάγματος, 1.

Πώλησις λαχειοφόρων Γαλλικῶν ὁμιλιγγῶν ἐπὶ πιστώσει διὰ μηνιαίων καταβολῶν ἀπὸ 5—10 φράγκων.

Παρέχεται τῷ ἀγροστῇ ἀμέσως τὸ δικαίωμα εἰς τε τὰς κληρονομίας καὶ τοκομερίδια ἅμα τῇ πρώτῃ καταβολῇ.

Κέρδη 2,500.000 φρ. κατ' ἔτος

*Ἡ οἰκονομία ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν τύχην.
Epargnez votre argent.

ΚΑΣΜΗΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΕΤΣΙΝΑ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν
ΑΙΟΛΟΥ καὶ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 'Αριθμ. 70

Εἰς τὸ ἄνω Κατάστημα ἐκρίθη ἡ χειμερινὴ συλλογὴ
ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ ΡΕΤΣΙΝΑ

δι' ἐνδυμασίας καὶ παλτὰ ἀνδρῶν καὶ παιδῶν, ὡς καὶ ἡ τῶν ὑφασμάτων διὰ φορέματα γυναικῶν. Αἱ συλλογαὶ αὗται εἶναι ποικίλαι εἰς χρωματισμούς καὶ εὐθηνόταται ὡς πρὸς τὰς τιμὰς.

Σπεύσατε εἰς προμήθειαν τῶν ἐνδυμάτων σας.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ὑπηρετήσωμεν ὅλα τὰ γούστα
λίγῃ ποικιλίας καὶ τιμῶν.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ

ΟΔΟΝΤΟ-ΙΑΤΡΕΙΟΝ

Δ. Ι. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ καὶ Μ. ΔΕΡΒΗ

Πλατεία 'Ομοροσίας

Παρ' αὐτῷ εὐρίσκονται ἐλιξήρια, σιζίδοντα, ὀδοντοτρίμματα καὶ σάπωνες. — Ἐντελῶς ἀνώδυνος ἐξαγωγή ὀδόντων.

*Ὁραὶ ἐπισκέψεων 9—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

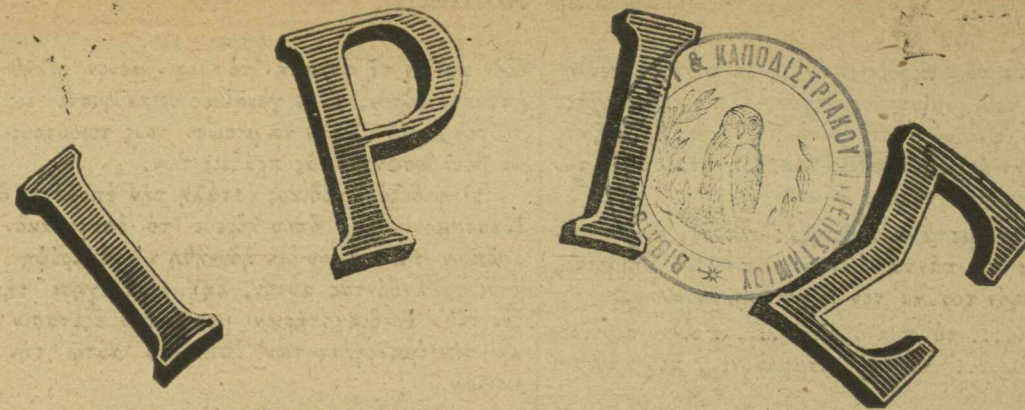
*Ὁδοντοϊατρικὴ Σχολὴ καὶ Κλινικὴ 'Αθηνῶν

Διευθυνμένη ὑπὸ τῶν ὀδοντοῦτρῶν

Δ. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ καὶ Μ. ΔΕΡΒΗ

Πλατεία 'Ομοροσίας ('Οδός 'Ιωνος, 2)

Τοῦ ἀπόρους δωρεὰν 4-5

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

'Αριθμ. 6

*Ἔτος Β'

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὴν Ἑλλάδα δρ. 6—Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν φ.χ. 7

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1 Δεκεμβρίου 1898

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Κ. Φ. ΚΑΛΔΟΣ

ΚΡΗΤΙΚΑΙ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΑΝΑΘΕΜΑ ΣΤΟΝ ΦΟΝΙΑ

I

Αἰ καθ' ἐκάστην σχεδὸν δημοσιεύμεθα εἰς τὰς 'Αθηναϊκὰς ἐφημερίδας εἰδήσεις περὶ τῶν μαχῶν καὶ τῆς ἐν γένει πείρας τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1896, ἦτο τὸ ἐγερτήριον ἀλπίστικὸν τὸ ἀφηνίσαν τὰ πολυεθνικὰ αἰσθήματα τῶν 'Ελλήνων. *Ἐιστος δ' ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τῶν παρίστα καὶ ἐσχεδιάζεν ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ τὴν εἰκόνα τῶν μαχῶν καὶ παρηκολούθει μετὰ ζήλευτοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν. Οἱ ζωρρότεροι μάλιστα ἐνόμιζον ὅτι ἔτι ἀνεμὸς ἔφερε μέχρι τῆς ἀκοῆς τῶν κρότων τῶν ὄπλων.

Τὸ ἱερὸν πῦρ τοῦ πατριωτισμοῦ ἦναψεν ἤδη καὶ ἐκόχλαζεν ὁ ἐθνολογισμὸς εἰς τὰ στήθη τῶν φιλοτίμων νέων, οἱ ἀναθυμιάσει δ' αὐτοῦ ἐξικνούμεθα μέχρι τοῦ ἐγκεφάλου ἀπεδιδῶσκον πᾶσαν ἄλλην σκέψιν καὶ ἐνεκαθυδρῶντο ἀπόλυται κύριοι καὶ δεσπότες. Τὸ φιλοπρόν δρᾶμα τῆς σραγῆς τῆς 'Αναπόλειως ἐνίτησεν αὐτὰς καὶ ἐξήγειρε τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγανακτικῆς καὶ ἐκδιήσεως διὰ τὸ χυθὲν αἷμα τῶν ἀόπλων καὶ ἀδυνάτων θυμάτων.

*Ὁ ἀγῶν καὶ γενναίων αἰσθημάτων Μιλτιάδης Ζαχαρόπουλος, ὁ εἰσεσι καὶ τρεῖς μόλις φράξ ἐστῆσας τὴν 'Ανάστασιν τοῦ Σωτήρος, δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀπαθής, δι' ὃ χωρὶς νὰ ἐμποδισθῇ ὑπὸ τῆς ἀναμνήσεως τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς γρηναίας μητρός του, ὧν ἐτύγγανε πρυστάτης, ἐτακτοποίησε τοὺς μετὰ τοῦ διεθνοῦ τοῦ ἀρτοποιεῖου, ἐν ᾧ εἰργάζετο λογαριασμούς του καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἀπεβίβασε τοὺς εἰς τὴν Χερσονήσον πλήρως χωρῆς, εὐτυχῆς, διότι ἐπληροῦτο ὁ πλοῦς του καὶ ἐπραγματοποιεῖτο τὸ γλυκὸ ὄνειρόν του.

*Ὁ αἰσθηματίας νέος ἔλαβε τὸ πρῶτον βάπτισμα τοῦ πυρός εἰς τὴν μάχην τῆς Ἐπισκοπῆς. Εἰς τὴν μάχην τῆς Βιθίκης συνηγωνίσθη γενναίως εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν μετὰ τῶν 'Αδελφῶν, μεθ' ὧν ἐγνωρίσθη καὶ συνεδέθη μὲ τὴν

φιλίαν ἐκεῖ τὴν ἀρρηκτον, ἣν γεννᾷ ὁ κρότος τῆς μάχης ὑπὸ τὰ βλέμματα τοῦ περιπίπταντος θανάτου.

Μετὰ τὴν μάχην οἱ 'Αδελφῶται ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξωτεριεύσασιν τὰ πρὸς τὸν γενναῖον ἐθελοντὴν αἰσθήματα φιλίας ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὸ γραφικώτατον χωρίον τῶν, οὗτος δὲ πλεγομένος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδῃ ὁ ἐνδοξὸν 'Αδελφὸν τὸ ὑπὸ τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ κληθὲν Μικρὰ Σφακιά, ἐδέχθη προθύμως.

Διήλθεν ἐκεῖ τέσσαρας ἡμέρας ἐν χαρᾷ καὶ εὐθυμίᾳ μετὰ τῶν φιλοξένων 'Αδελφῶν διασκεδάζων ὑπὸ τὴν σκιὰν μυροδόλων κισσῶν, μεθ' ὃ ἀπῆλθε δι' 'Ασκούς, μικρὸν χωρίον κείμενον ἐπὶ τῶν ΝΔ τοῦ 'Αδελφῶν κειμένων ὑψομάτων ἀπέχον 3/4 τῆς ὥρας, ἵνα ἴδῃ φίλόν του τινὰ ὄνειματι Μανώλη Μπουρμπαντωνάκη μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἄλλων νέων συνέχισε τὴν διακοπῆσαν ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ 'Αδελφῶν διασκεδάσιν.

Κιχὸς δαίμων ὅμως ὤθησεν αὐτὸν νὰ δώσῃ νὰ ἐννοήσῃ ὁ υἱὸς του ὅτι ἔφερε μεθ' αὐτοῦ περὶ τὰς χιλίας δραχμὰς. *Ὁ ἄθλιος Μανώλης ἠσθάνθη ἀμέσως ὅλα τὰ φιλάργυρα, τὰ ἔπρακτικὰ αἰσθήματά του ἐξεχειρόμενα, πάραυτα δὲ συνέλαβε τὴν ἀπιστίαν σκέψιν νὰ γείνη κύριος τοῦ θησαυροῦ τοῦ ἐθελοντοῦ, διὸ παντοῖα ἐμηχανεύθη ὅπως πείσῃ τὸν ἀνύποπτον Ἐρύταντα νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ χωρίον ἵνα τὴν ἐπομένην μεταβῶσιν εἰς τὸ κυνήγιον, ὅπερ ἐγνώριζε ὅτι ἡγάπα ὁ Μιλτιάδης διότι ἐθνολογισμῶς πολλάκις ὠμίλει περὶ αὐτοῦ. *Ἡ πρότασις αὕτη ἔθιξε τὴν εὐαίσθητον χορδὴν τοῦ ξένου, ἀφ' ὧπλισεν ἐντελῶς αὐτὸν καὶ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῆ ὁ πτωχὸς μολονότι ὤφειλε νὰ μεταβῇ ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς εἰς τὸ Καστέλλιον ὅπου ἐπέλγυσα ὑπόθεσις τὸν ἐκάλει.

*Ἡ νύξ ὁ ἀκούσιος οὗτος συνένοχος τῶν κακοποιῶν στοιχείων ἔδωκε καιρὸν εἰς τὸν δυστυχῆ ν' ἀπόλαυση ἐν ὄνειροις τὴν εὐχορῆστησιν λαμπρᾶς ἐπιτυχίας κυνηγίου καὶ εἰς τὸν ἱκανὸν νὰ σχεδιάσῃ καλῶς τὰ τοῦ ἀπαισίου δράματος τῆς ἐπομένης.

*Ὁ ὀπισθεν τῶν ὀρέων τοῦ Λασιθίου προβαλὼν ἥλιος εὖρε τοὺς δύο κυνηγούς μακρὰν τοῦ χωρίου εἰς μέρος ἀπόκεντρον καὶ δασώδες, ἐν ᾧ αἱ προσφιλεῖς τοῦ Μιλτιάδης πέρδικες καὶ οἱ λαγοὶ θὰ εὐρίσκοντο ἀφεύκτως.

*Ἡ πρωϊνὴ αὔρα, τὸ γλυκὸν κελᾶδωμα τῶν ἀφουρνιζομένων πτηνῶν, τὸ τοσοῦτον συγκινητικὸν καὶ προσφιλὲς διὰ τοὺς

κυνηγούς κακάριαμα τῶν περδίκων καὶ ἡ ἐκ τούτων γεννηθεῖσα ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ εὐπίστου κυνηγοῦ ἐλπὶς ἐπιτυχίας, κατέστησεν τούτον φαιδρότατον, μετὰ προθυμίας δ' ἤρξατο τοῦ ἔργου τῆς ἀνιχνεύσεως ἀφελὲς νὰ δηγῆται ὑπὸ τοῦ Μανώλη ὡς γνώστου τοῦ τύπου.

Αἰφνης ὁ Μανώλης μετὰ προσποιητῆς χαρᾶς, ἀλλὰ τρεμούσης φωνῆς, ἤτις εἰς πάντα ἄλλον θὰ ἤγειρεν ὑπονοίας, ἐκάλεσε τὸν σύντροφόν του νὰ τὸν πλησιάσῃ ἀθουρώως.

— Νὰ σ' ἐκεῖνο..... τὸ πυκνὸ κλαδί..... εἶναι πέρδικες.... ἔχε τὸ νοῦ σου..... νὰ ὄῃς καμμιὰ..... ποῦ κἀθεται νὰ τῇ σκωτώσῃς.

Ὁ Μιλτιάδης τυφλὸς ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ κυνηγίου δὲν ἐπρόσεξεν εἰς τὴν ταραχὴν τοῦ φίλου του, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης προφυλάξεως καὶ συνεχῶν τὴν ἀναπνοὴν ἐξήταξε τὸν ὑποδειχθέντα θάμνον. Ταυτοχρόνως δὲ καὶ μετὰ ταχύτητος δορκάδος ὁ Μανώλης ἐπήδησεν ἐπὶ παρακειμένου λίθου, ἐξήτασε δι' ἀστραπιαίου βλέμματος τὰ περίξ καὶ βεβαιωθεὶς ὅτι οὐδεὶς μάρτυς τῆς μελετωμένης ἀτιμῆς πρᾶξεώς του εὐρίσκατο πλησίον κατῆλθε καὶ καθ' ὃν χρόνον ὁ Μιλτιάδης κεκλιμένος πρὸς τὰ ἔμπρός, ἔρων σχεδόν, διηρῶνα τὸν θάμνον ὁ αἰμοχαρὴς ληστὴς ἐξεκένωσε τὸ ὄπλον του κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

Ὁ αἰμοχαρὴς Μιλτιάδης κατέπεσε βαρὺς εἰς τὴν γῆν ἐκείνην χάριν τῆς ἐλευθερίας τῆς ὁποίας ἐγκατέλειπε πᾶν ὅ,τι προσφιλὲς συνέδεε αὐτὸν μετὰ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του.

Τὸ ἄθλιον πλάσμα ἀπῆρσεν ἀπὸ τοῦ πτώματος, ἤρπασε μᾶλλον μὲ τρέμουσαν χεῖρα τὸ χρηματοφυλάκιον καὶ ἔσπευσε ν' ἀπομακρυνθῆ. Μετ' ὀλίγον ὁμοῦς ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς βασιλευούσης ἐρημίας μετέβαλε σκέψιν καὶ ἐπανῆλθεν ἵνα ἀφαιρέσῃ καὶ τὴν περισκελίδα τοῦ θύματος, ἀλλὰ καθ' ὃν χρόνον κατεγίνετο εἰς τοῦτο ἡ Θεῖα δίκη, ἡ ἀμείλικτος τιμωρὸς τῶν κακούργων, ὠδήγησεν ἐκεῖ τὰ βήματα ἐνὸς ξυλοκοποῦ, εἰς τὴν θεάν τοῦ ὁποίου ὁ ληστὴς ἀπῆλθεν δρομαίως.

II

Ἡ πρωτάκουστος εἰδήσις τῆς τελέσεως τοιοῦτου στυγεροῦ ἐγκλήματος διεδόθη μετ' ἠλεκτρικῆς ταχύτητος εἰς τὰ πλησίον χωρία, οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων μετὰ δικαίας ἀγανακτήσεως καὶ ὄργης, ἤκουσαν αὐτήν, πάντες δ' ἐν ἐνὶ στόματι κατεδίσκασαν τὸν ἀτιμιάσαντα τὴν φιλόξενον ἐπαρχίαν των, καὶ ἤρχισαν νὰ συσκέπτονται καθ' ὀμίλους περὶ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ.

Ἡ τιμὴ τῆς Πεδιάδος προσεβλήθη καὶ ἔδει νὰ ἰκανοποιηθῆ. Οἱ γενναῖοι φρονεῖς ἄβδωται ἀνέλαβον αὐτορμήτως καὶ ὡσεὶ ὑπὸ μυστηριώδους φωνῆς προτρεπόμενοι νὰ συλλάβωσι τὸν δολοφόνον, διὸ πρὶν ἢ συνέλθωσιν οἱ πρόκριτοι τοῦ χωρίου καὶ συσκεφθῶσι περὶ τοῦ τρόπου τῆς συλλήψεως δέκα ὠκτώπυδες διαιρεθέντες εἰς δύο ομάδας ἐτράπησαν πρὸς τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τοῦ Λασιθίου εἰς τὰ σπήλαια τῶν ὁποίων ἤλπιζον ὅτι θὰ ἐξήτει καταφύγιον οὗτος.

Μετὰ δύο ἡμέρας καὶ καθ' ἣν ὥραν οἱ βουκόλοι ὠδηγοῦσιν ἐκ τῆς βοσκῆς τὰ ζῶα εἰς τὰ ποιιστήρια, ἰσχυρὰ συμπτωκρῆτης ἀνήγγειλεν, κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, εἰς τοὺς ἐν τῷ χωρίῳ τὴν χαροποιὰν εἰδήσιν ὅτι ὁ δράστης τοῦ φοβεροῦ ἐγκλήματος συνελήφθη. Πάντες τότε ἄνδρες γυναῖκες καὶ παιδία ἔσπευσαν νὰ προῦπαντήσωσιν ἐκτὸς τοῦ χωρίου τοὺς ἀγρόπυλους φύλακας τῆς τιμῆς τῆς Ἐπαρχίας. Εἰς τὴν θεάν ὁμοῦς τοῦ εἰδεχθῶς καὶ ἀποτροπαίου τὴν ὄψιν Μανώλη ἡ ἀγανάκτησις αὐτῶν ἐκορυφώθη καὶ πάντες ὠρμησαν κατ' αὐτοῦ ὡς τίγρεις ἵνα τὸν κατασπαράξωσι· μόλις δ' ἔσπευσαν αὐτὸν ἡ ἐπέμβασις τῶν κρισταναίων καὶ τῶν προκρίτων. Καθ'

ὁδὸν καὶ ἐν τῇ φυλακῇ τὸ μαινόμενον πλῆθος ὕβρισε καὶ ἔπτυσεν αὐτόν, αἱ δὲ γυναῖκες δεικνύουσαι εἰς τὰ τέκνα των τούτον συνεβούλευον νὰ μισῶσι τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους καὶ νὰ βδελύσσωνται τὰς πράξεις των.

Ὁ φοβερὸς ὑπόδικος ἐστάλη τὴν ἐπομένῃν δέσμιος εἰς τὴν Κασταμονίτσαν, ὅπου ἔδρευε τὸ ἐπαρχιακὸν δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποκρύψῃ ὅσα εἶπεν εἰς τοὺς συλλαβόντας αὐτόν, δηλ. ὠμολόγησε τὴν ἀτιμὸν πρᾶξίν του. Τὸ δικαστήριον μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων καὶ τὴν ὁμολογίαν των ἐπέβαλεν αὐτῷ τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν.

III

Ἡμέρας τινὰς ἀπὸ τῆς καταδίκης ὠδηγήθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, ὅστις ὠρίσθη ἐκεῖνος, ἐν ᾧ διεπράχθη τὸ ἐγκλημα.

Ἡ συνδεία ἐκκινήτασα ἐκ Κασταμονίτσας ἀφίκετο ἐκεῖ ὀλίγον πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Ὁ κατάδικος ἤκουσε μετὰ ζωώδους ἀπαθείας τὴν ἀνάγνωσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἰστάμενος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου, ὃν ἔθαψε τὸ αἷμα τοῦ θύματός του.

Εἰς τὸ πρόσταγμα πῦρ, τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἀπήντησεν ὁ κρῖτος δώδεκα ὄπλων, ὁ ἀντίλαλος δ' αὐτοῦ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πλησίον χωρίων ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη ἰκανοποιήθη καὶ ἡ προσαφθεῖσα ὕβρις εἰς τὴν Πεδιάδα ἀπεπλύθη.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κακούργος βαρὺς κατέπιπεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ δὲ ἀμαρτωλὴ ψυχὴ του μετέβαινε πρὸς τὸν Ἰψιστον ἵνα δώσῃ λόγον τῶν πράξεών της, αἱ ἀκτίες τοῦ δύνοντος ἡλίου ἐχρυσίζον τὰς κορυφὰς τῶν περίξ ὄρεων ἐπιθέτουσαι τρόπον τινὰ χρυσοῦν στέφανον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην δικαιοσύνην.

Ὅταν δὲ μετὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ παρισταμένου ἱατροῦ τὸ πῶμα ἀπεδόθη εἰς τὴν γῆν, οἱ μακρῆθεν θεῶν ἐνὶ ὁμῶν τῶν τουφεκισθέντων ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια ποιοῦντες ἐν κασανύζει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

Ὁ ποταπὸς καὶ ἄνδικρος δολοφόνος λιπὶν ἐτιμωρήθη παραδειγματικῶς. Ἡ δικαιοσύνη ἰκανοποιήθη πληρέστατα, ἀλλ' οἱ Κρήτες δὲν ἔμεινον εὐχαριστημένοι.

Ὁ Κρητικὸς λαὸς, οὗτινες προσεβλήθησαν τὰ ἱερώτερα τῶν αἰσθημάτων των, δὲν ἠρέστη εἰς τὴν τιμωρίαν ταύτην. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἡ προξενήσασα εἰς αὐτὸν ἀληθῆ καταπληξίν, ἡ προσάψασα αὐτῷ δειδῶς, ἀτιμίαν καὶ αἰσχρὸν, ἡ στυγερὰ καὶ βδελυρὰ πρᾶξις ἔδει νὰ τιμωρηθῆ, νὰ στιγματισθῆ ἔτι περισσότερον, ἵνα ἡ ἀνεξίτηλον παράδειγμα εἰς τὸς ἐπιρχομένας γενεάς.

Φοβούμενος ὁ Κρητικὸς λαὸς μήπως ἡ φήμη καὶ ἡ παράδοσις ἀπυθνήσῃ νὰ μεταδίδωσιν ἀπὸ στόματος εἰς στόμα καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν τὴν θλιβεράν ἱστορίαν καὶ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τοῦ ἐνόχου, ἐσκέφθη νὰ ἐλθῇ ἄρωγός εἰς ἀμφοτέρους, ὑποβιβῶν καὶ ἀνανεῶν οὕτως εἰπεῖν τὰς τυχὸν ἐξαντλούμενας δυνάμεις των.

Οἱ Κρήτες ἐσκέφθησαν νὰ τιμωρήσωσι τὸν δράστην καὶ νὰ στιγματίσωσι τὴν πρᾶξιν καὶ πέραν τοῦ τάφου! Πρὸς τοῦτο εὗρον μέσον οὐσιαστικώτερον, πρακτικώτερον, κινουὺν τὴν περιέργειαν καὶ δίδον ἀρμυρὴν νὰ γίνηται ἀνεξίδως καὶ ἀκόπως γνωστὸν τὸ πρᾶγμα.

Μεταξὺ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Ἀθῶν εἰς Καστέλλιον δημοσίαια ἔδοξεν, δεξιὰ τῷ βελόνῃ πρὸς τὸ Καστέλλον καὶ ἐναντῆ τοῦ τάφου τοῦ δολοφόνου εὐμεγεθῆς σωρὸς λίθων προκλήθη τὴν περιέργειαν παντὸς διαβάτου.

Εἰς τὸν σωρὸν τούτον ἕκαστος διαβάτης κατὰ καθήκον βίπτει ἓ.α. λίθον ψιθυρίζων συγχρόνως:

— Ἀνάθεμα σὸ φονεῖ!

G. K. KOKKINAKHS

ΤΙ ΚΟΣΜΟΣ!
(Ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς)

1

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἄρχεται ἐπιδεικνύων τὴν ἀξίαν του, εἶνε σημεῖον ἀσφαλῆς ὅτι ἀρχίζει νὰ τὴν χάνῃ.

2

Ὁ χρυσὸς εἶνε ὁ μεγαλύτερος μαγνήτης, ὅστις ἔλκει πᾶν ὅ,τι ἀντικρούσῃ πρὸς αὐτόν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐὰν ὁ ἡλῖος δὲν εἶχε τὸ χροῖμα τοῦ χρυσοῦ, ἡλικὸν σύστημα δὲν θὰ ὑπῆρξεν εἰς τὸ στερέωμα, διότι ἐπ' οὐδενὸς πλανήτου θὰ ἠδύνατο ν' ἀναπτύξῃ τὴν ἑλξίν του καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐπιρροήν του.

3

Λέγουσιν ὅτι ὅταν ὁ Θεὸς κλείει τοὺς ὀφθαλμούς καὶ κοιμᾶται ἀγρυπνεῖ ὁ διάβολος ὡς πρὸς τοῦτο εἶμαι βέβαιος καὶ ἐγώ. Ἀυρίβηλον μόνον εἶνε τὸ ζήτημα τῆς προτεραιότητος· κοιμᾶται ὁ Θεὸς διότι γνωρίζει ὅτι βλέπει ὁ διάβολος, ἢ βλέπει ὁ διάβολος διότι κοιμᾶται ὁ Θεός; Ἡ μὲν ἐπιτραπὴ, μολοντί εἶμαι καλὸς Χριστιανός, νὰ πιστεύω εἰς τὸ πρῶτον.

4

Ἐπάρχουν μεγάλα καὶ θυμώδη πρᾶγματα εἰς τὴν φύσιν, τὰ ὁποῖα ἐκπλήττουν τόσον, ὥστε ὁ ἄνθρωπος μέλει ἐκθαμβῶς πάντοτε πρὸ αὐτῶν, μολοντί τὰ βλέπει καθ' ἐκάστην: τὸ ἀπειρον ὁ ἡλῖος, οἱ ἀστῆρες εἰς τὴν οὐρανόν, καὶ εἰς τὴν γῆν... ἡ γυνὴ ὅταν λέγῃ ψεύματα!

5

Ἡ γυνὴ εἶνε ἡ κίονα προσωποποίησις ὅλων τῶν ὀσμύρων σχημάτων. Εἶνε ἡ ὁμῆ ἰκανὴ ὅταν θέλῃ νὰ σοῦ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ἀληθείας ψευδομένη, περὶ τῆς αἰδοῦς ἀσχημοσύνης καὶ περὶ τῆς ἀσχημοσύνης ἐρρωθιωτά.

6

Ὁ τοκογλύφος! οὐδεμίαν πληγὴν δύναται νὰ συγκρίσῃ πρὸς αὐτόν. Αἱ ἐπὶ πληγὰί τοῦ Φαραῶ κατέστρεψαν τὰ ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ἀπῆκον τὴν Αἴγυπτον. Ὁ Θεὸς ἐλησμόνησε τὸν τοκογλύφον, τὴν ὁδοὴν πληγῆν αὐτοῦ θὰ κατέπιπε καὶ τὴν Αἴγυπτον.

7

Ὁ ἔρωσ εἶνε μέγχις ὠκεανός, μετὰ τὰς γαλήνας του, μετὰ τὰς τρικυμίας του, μετὰ τὰ ναυαγία του. Ἐν τούτοις εἶνε ἐντελῶς ἀντιθέτου φύσεως πρὸς τοὺς ὠκεανούς τῆς γῆς ἐκεῖνοι ἔχουν τὸ ἐλάχιστον βάθος εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ μέγιστον εἰς τὸ μέσον των· οὗτος ἔχει τὸ ἐλάχιστον εἰς τὸ μέσον καὶ τὸ μέγιστον εἰς τὴν ἀρχήν. Γενναῖος ὁ ὠκεανοπόρος, ὁ διαπλέων τοὺς πρώτους μέγχις ὄμιος ὁ διερχόμενος σῶος τὸν δεῦτερον.

8

Ἐπάρχουν πλείστοι ἄνθρωποι, ἔτοιμοι πάντοτε νὰ σοῦ δώσωσιν μίαν συμβουλὴν καὶ μίαν γνώμην δωρεάν ἐπὶ παντὸς ζητήματος καὶ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεώς σου· οὐδὲν φαινόμενον καὶ προβλημα εἶνε ἄλυτον δι' αὐτούς—ὅταν μάλιστα δὲν πρόκειται νὰ ἐφραμόσῃ δι' ἴδιον λογαριασμὸν τὴν λύσιν τὴν ὁποῖαν προτείνουν. Οὐδέποτε ἐπρόφερον τὸ ρῆμα ἀγνοῶ, σὲ διακόπτουν δὲ πάντοτε ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου σου διὸ νὰ προφέρωσιν τὰς λέξεις «ἡξεύρω, ἐννοῶ, φαντάζομαι» καὶ ἴδια ὅταν οὐδὲν ἤξεύρουν, οὐδὲν ἐννοοῦν, οὐδὲν φαντάζονται, καὶ ἀγνοοῦσι μάλιστα... καὶ αὕτη τὴν ἀγνοίαν των.

ΠΟΛΥΒ. Τ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

P. H. E. LEGRAND
BIOGRAPHIA

ΤΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΙΚΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ ΦΩΒΕΛ

(Συνέχεια ἴδε φύλλον 4)

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς 23 Ἰουλίου, νείαι ἀντεγκλήσεις. Ὁ Φωβὲλ δυσχερεστήθη πολὺ διότι ὁ Choiseul, γράφων τῇ 20 Ἰουνίου. οὐδὲν περὶ τῶν τοῦ Μπραθῶνος προτομῶν ἀνεφῆκεν: «Ἐπερίμενον ὅτι τὸ εὔρημα τοῦτο θὰ ἦτο δι' ὑμᾶς καθ' ὑπερβολὴν εὐχάριστον ὅπως περὶ τούτου μᾶλλον μοι δώσητε διαταγὰς, ἀντὶ νὰ με ἀποστέλῃτε ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ νὰ διατρέχω τὸν κίνδυνον ταξιδίου 300 λευγῶν ὅπως φορτώσω τεμάχιά τινα γρανίτου ἄτινα καὶ ὁ τελευταῖος τῶν ἐργατῶν θὰ ἠδύνατο νὰ φερτώσῃ καὶ συσκευασθῇ ὡς ἐγώ. Δὲν ἐννοῶ ὡσαύτως διατὶ θελετε νὰ ἐπανέλθω εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀφ' οὗ σκέπτεσθε νὰ ἐνεργήσῃτε ἀνασκαφὰς ἐν Κύπρῳ, εὐρισκομένη, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἀλεξανδρείας. Νομίζω καλλίτερον νὰ μοι διαβιβάσῃτε ἐπιστολὰς καὶ ἰδηγίας, ὅπως ἀρχίσω τὸ φθινόπωρον τὰς ἀνασκαφὰς, ἀντὶ νὰ τὰς ἀναβάλῃτε διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Δὲν ἀποκρούπω ὑμῖν, κ. πρεσβευτά, ὅτι ἤρχισα βρυνόμενος τὰ ταξίδια, ἐκεῖνα μάλιστα εἰς ἃ δὲν διαβλέπω εἰμὴ κόπωσην καὶ στενοχωρίαν, ἴσως δὲ καὶ ἀνεπαρόρητον ἀπώλειαν χρόνου. Ἡ πλήρης ἀφοσίωσις μοι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὀρέξεών σας δὲν με ἀφῆκε νὰ σκεφθῶ μὲρι τήμερον περὶ τοῦ μέλλοντός μου, ὅπερ δὲν διαβλέπω βέβαιον, ἐὰν δὲν φροντίσῃτε περὶ αὐτοῦ. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἣν μοι ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ μοῦ γράψῃτε τῇ 10 Αὐγούστου 1787, ὅπως ἔλθω εἰς Ἀθῶν ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα, μοι ἀναγγέλετε ὅτι ἔχετε ἐπιστολὴν τοῦ κ. d'Augiviller ἀρωγῶσάν με καὶ ἤτις θὰ μοι ἦτο λίαν εὐχάριστος. Οὐδέποτε ἠδυνήθην νὰ μάθω περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Τέλος, κ. πρεσβευτά, δὲν εἶναι δυνατόν ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων σας, νὰ ἐργασθῶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ βασιλέως, ὅπερ βεβαίως θὰ διηκόλυνε τὰς ἀρχαιολογικὰς μου ἐργασίας; Ἡ παντικρινὴ κλοσύνη σας πρὸς ἐμὲ με ἀναγκάζει νὰ μὴ ἀποκρύψω ἀφ' ἑμοῦ τὰς σκέψεις μου, πεπεισμένος ὅτι τὸ τοιοῦτον οὐδόλω; μείνι τὸν πρὸς ὑμᾶς θεασμὸν μου...» Ἐπιστολὴ τις τῆς 7 Σεπτεμβρίου οὐδεμίαν περιέχει ἀπαίτησιν. Ἴσως ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Choiseul ἀπήντησεν αὐτῷ εὐνοϊκῶς. Ἐνόμισα πρέπον νὰ μνημονεύσω ἐν ἐκτάσει τὰ ἄνωθι χωρία ὅπως καταδείξω πόσον δὲν ἦτο ἀσφαλῆς ἡ θέσις τοῦ Φωβέλ καὶ μετὰ τὸ 35 αὐτοῦ ἔτος. Ἐν ταῖς μετ' αὐτοῦ σχέσεσιν ὁ Choiseul ἦτο πάντοτε φιλοφρονέστατος, προσηγνέστατος μάλιστα, ὡς δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐκ δωδεκάδος ἐπιστολῶν· τὸ ἐλάττωμα αὐτοῦ ἦτο οὐχὶ ἡ ἐπαρσις του ὡς φέροντος τίτλον, ἀλλ' ἡ ζηλοτυπία τοῦ σοφοῦ τοῦ δημεύοντος, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ἔργον τῶν συνεργατῶν ὑπὲρ αὐτοῦ· ἰκανῶς ἰδιογνώμων, ὡς φαίνεται, εὕρισκε φυσικὰ νὰ ἐξυπηρετῶσι τὰς ἀνυπομόνους καὶ εὐμεταβόλους αὐτοῦ ἐπιθυμίας· ἐξ ἀπερσισκεψίας δὲ μᾶλλον ἢ φιλαργυρίας ἐπλήρωσε κακῶς ἢ καὶ ἐλησμόνει νὰ πληρῶνῃ.

Ὁ Φωβὲλ ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τῇ 29 Δεκεμβρίου 1789 (1). Ἡ ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς πρεσβείας διαμονὴ ἦτο αὐτῷ ὑπὲρ ποτε δυσάρεστος. Ἐκ τίνος ἐπιστολῆς

(1) Ἐπανῆρξατο κατ' εὐθείαν εἰς Αἴγυπτον; Ἐν τῷ Β' τόμῳ τῶν σχεδίων, σχεδόν τι τοῦ Ἐρεχθίου φέρει τὰ ἐξῆς διὰ χειρὸς τοῦ Φωβέλ γεγραμμένα: «Ἐρεχθίειον καταμετρηθὲν ὑπὸ Φωβέλ τὸν Σεπτέμβριον 1789 μετὰ ἀνασκαφὰς πανταχοῦ γενομένης». Ἀλλαχοῦ ἐπιστολὴ τις (Papiers, II, fo 9 καὶ 10) λέγει ὅτι μετέβη εἰς Κάϊρον τῇ 6 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Τῶν χρονολογιῶν τούτων εἶνε τις βεβαίως ἀνακριβής.

του Kauffer, μεταγενεστέρας κατά τινος μήνας, πληροφορο-
 ρούμεθα περί των διχονοιών των επικρατουσών τότε μεταξύ
 τής μικρᾶς κοινωνίας τῆν συσσωρευμένης περί τὸν Choiseul:
 «Μηδέποτε ἐσωκλείετε τὰς ἐπιστολάς σας εἰς τὸν φάκελ-
 λον τοῦ κ. πρεσβευτοῦ, ἀλλ' ἀποστέλλετε αὐτάς κατ' εὐ-
 θεϊαν, ὅπως ἀποφεύγω τὰς πολλὰς ἐρωτήσεις· διότι ἐν τῷ
 οἴκῳ τούτῳ ἐπικρατεῖ ἄκρα δυσπιστία· οὐδέποτε συμφωνοῦσι
 καὶ πάντοτε ἐρίζουσιν· ἐπιπέρα ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως
 σας εἶναι ἐκπληκτικόν, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν εἶχον τὸ ψεκτὸν,
 εὐκόλως ἐθριάμβευον...» Τῆ 22 Σεπτεμβρίου 1790 ὁ Φω-
 βέλ ἀπέηλε συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ νεκροῦ υἱοῦ τοῦ πατρῷος
 αὐτοῦ· ἐπεσκέφθησαν δὲ τὸ Ἀδραμύτειον, τὰ ἐρείπια τῆς
 Ἀσσοῦ, ἄπασαν τὴν χώραν τοῦ Γαργάρου (1)· ἕνεκα τῆς
 κακοκαιρίας ἠναγκάστησαν νὰ ἐλθωσιν εἰς Ἀττικὴν ταχύ-
 τερον, περὶ τὰ μέσα δὲ τοῦ Νοεμβρίου, ὁ κ. de Chana-
 leilles ἐπανήγαγε τὸν νεκρὸν Choiseul εἰς Κωνσταντινου-
 πολιν. Ἐμελλε νὰ ἐπανέλθῃ ὅπως ὀδηγήθῃ ὑπὸ τοῦ Φωβέλ
 εἰς Αἰγαίον, ἀλλ' ἀβάρη ἐπελήθουσα εἰς τὸ πλοῖον αὐτοῦ
 ἀνεβάλλε τὸ ταξίδιον. Ὁ Φωβέλ ἀπαυθῆσας, ἀπέλυσε τὴν
 ὑπομονὴν τὸν καὶ ἠτοιμάζετο ν' ἀπέλθῃ πρὸς ἀναζητήσι-
 τύχης εἰς τὴν Ρωσικὴν αὐλήν· ὁ Choiseul, ἐν τινι ἐπι-
 στολῇ τῆς 15 Δεκεμβρίου, τὸν ἀποτρέπει: «Πιστεύετε ὅτι
 ταξίδιον εἰς Ρωσίαν ἠδύνατο νὰ καταστῇ δι' ὑμᾶς ὁδὸς
 τύχης; ἀλλ' ὅμως πιθανὸν ἢ αὐτοκράτειρα, περὶ σπουδαίων
 πάντοτε μεριμνῶσα καὶ ὑπ' ἀνδρῶν οὐδόλω; ἀγαπῶντων τὰς
 τέχνας ὡς ἀγνωστών αὐτάς περιβαλλομένη, δὲν ἐκτιμῆσθαι
 τὰ πλεονεκτήματά σας· καταβάλλω φροντίδας ὑπὲρ ὑμῶν
 ὅπως τοποθετηθῆτε πρὸς τῷ σοφωτάτῳ ἄρχοντι, ὅστις θέλει
 τοῦ; καλλιτέχνας νὰ κατοικῶσιν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ αὐτοῦ, ἐπι-
 σκέπεται καθ' ἑκάστην αὐτοὺς ἐργαζομένους, παρὰ τῷ
 ὀνόματι, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εὐδοκιμήσητε.

Πρόκειται νὰ διευθύνητε μεγάλην ἐπιχείρησιν, ἥτις θὰ
 σᾶς καταστήσῃ γνωστὸν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην· Ἡ δίκαια
 τῆς Πολωνίας, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπελήθουσης εὐτυχίας με-
 ταβολῆς ἐν τῷ πολιτεϊατικῷ, δι' ἣν οὐτε αἶμα, οὐδ' ἄδακρυ
 ἔχυθη, ἐψήφισε νὰ ἐγεῖρῃ μνημείον εἰς τὰς θεὰς τῆς Σοφίας
 καὶ τῆς Ἀγαθότητος, μνημείον ἀντάξιον τοῦ ἔργου, οὐδό-
 λως ὅμοιον πρὸς τοὺς ἀμύρρους καὶ σχεδὸν γοτθικοὺς ὄγκους,
 οὓς ἐγεῖρουσιν ἐπὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Πρέπεινα τῷ
 Βασιλεῖ νὰ οἰκοδομηθῇ τὸν ναὸν τῆς Ἀθῆνας, ἀνεκοίνωσα
 δ' αὐτῷ πάντα τὰ σχέδιά μου καὶ ὑπέδειξα τὸν ἀπὸ δεκαε-
 τίας ἐν μέσῳ τῶν Ἀθηναίων ζῶντα καλλιτέχνην· ἐπλεξα τὸ
 ἐγκώμιον τοῦ πνεύματός σας καὶ τῶν προτερημάτων σας...
 ἔπεμψα μάλιστα αὐτῷ καὶ σχέδιον τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθῆνας,
 ὅπως λάβῃ ἰδέαν τινά. Ἐὰν τυχὸν ὁ ῥῆθμός τοῦ μνημείου
 τούτου τῷ φανῇ αὐστηρὸς, θὰ τῷ προτείνω σχέδιον τοῦ ναοῦ
 τῆς Ἡλιουπόλεως (Βαλ-βέικ). Ἄλλ' ὁμολογῶ ὅτι ἐπεθύ-
 μουν νὰ ἴδω ἐκτελούμενον τὸ πρῶτον... ἔχε πεποιθῆσθαι ἐπὶ
 τοῦ ζήλου μου· ἐὰν τὸ ἔργον ἐπιτύχῃ θ' ἀναχωρήσητε τὸ
 προσεχὲς θέρος μετὰ τοῦ κόμητος Potzki». Ἀναμνῶν ὁ
 Φωβέλ καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ζητεῖ τὸ χρήσιμον διὰ τὸν
 Βασιλέα ὑδραγωγεῖον, ἀνεσκαπτε τὸ ἔδαφος τῆς Ἐλευσι-
 νος, ἐν ἣ ἐσκέπετο ν' ἀνευρῆ τὸ σπήλαιον τῶν Μισσηρίων.
 Βηθλούμενος δ' ὑπὸ τοῦ στρατιώτου Πέτρου, ἐλάμβανεν ἐν
 Ἀθήναις πολλὰ ἐκμαγεῖα (1). Ἐπι- σιγμῆν ὁ Choiseul
 παρέσχεν αὐτῷ ἐλπίδας ὅτι θὰ τύχῃ ἐργασίας λαμπρᾶς,
 ἀξίας νὰ παραμεληθῇ καὶ ἡ ἀνίδρυσις τοῦ ναοῦ τῆς Ἡλιου-
 πόλεως ἢ τοῦ Παρθενῶνος ἐν Βαρσοβίᾳ.

(1) Ἐπιστολὴ τοῦ Choiseul πρὸς τὸν Βαρθολεμὶ ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς
 ἀρχείοις, Τ. 153—158. Ἐκθεσις τοῦ Φωβέλ, αὐτόθι, ἐπιστολὴ τοῦ
 Choiseul πρὸς τὸν Φωβέλ, τῆ 14 Νοεμβρίου.
 (1) Ἐπιστολὴ τοῦ Choiseul τῆ 4 Ἰανουαρίου 1791. Ἐπιστολὴ
 τοῦ Kauffer τῆ 7 Φεβρουαρίου. Τῷ 1790 ἐφόρτωσε ἐπὶ τοῦ Brune
 ἐκμαγεῖα τοῦ Παρθενῶνος καὶ κίονας ἐκ γρανίτου (Pap., II, fo 156).

Η ΘΑΛΑΣΣΟΚΥΡΑ

(τοῦ Λαοῦ Χάρς Πέτερ Γιακομπσερ)

Πίσω ἀπὸ τὰ ὄλομαυρα μαλλιά σκιᾶς μαῦρες
 ἀστράφει τὸ ἀγριόκαυτο ζευγάρι τῶν ματιῶν
 μὲ ὑπερλαμπρὲς ἀχτίδες.
 Ἀπάνου ἀπ' ὤμους μαρμαρένιους
 τῶν ἀγεριῶν τὸ ἀνάσασμα μὲ τρέμουλα πνοῆ
 ψαύει ἀπαλά, ψαύει ἀπαλά.
 Καὶ νικημένα ἀπὸ ἠδονῆ τὰ φουσκωμένα στήθι
 στὴν ἀγκαλιὶ τῆς σκοτεινῆς ἀκρογαλιᾶς χιονάτα
 λικνίζονται σιωπηλά
 Ὄμένα κι' ἀν ἀρχίναε τὸ τραγοῦδι!
 ὦμένα κι' ἀν ἀντήχουε ποῦ λιγώνει!
 ὦμένανε ποῦ ἀιχμάλωτους ἀδράχνει!
 ὦμένα κι' ἀν ἀρχίναε τῆς ἀγάπης
 μὲ λιγερὸν παράπονον
 ὦμένα τὸ τραγοῦδι τῆς ἠ θαλασσοκυρά!

Μεταφρ. ΓΙΑΝΝΗΣ Α ΚΑΜΗΥΣΗΣ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Γ'

Ἀμαρυλλίδα καὶ Γιδάρης.

Ἡλέ τραγοῦδια θερά εἰπὼ γιὰ τὴν Ἀμαρυλλίδα·
 Κ' οἱ γίδες βόσκουν στὸ βουνὸ κι' ὁ Τίτερος τίς ἔχει.
 Τιτυρε ἀγαπημενε μου, βόσκε μου τ.ε. γιδούλες.
 Καὶ στὴ βουνούλα τράβα τες γιὰτὶ καιρὸς θὰ εἶρε·
 Φυλάξον ἀπὸ τοῦ βάρβητον τὰ κέρατα μοτάχα
 Μὴ σὲ μπουρρήσῃ ὁ Λοβικός κι' ὁ ξαρθομάλλης τράγος.

Γλυκεῖα Ἀμαρυλλίδα μου, γιὰτὶ δὲν ξεπροβάλλεις
 Καὶ δὲν καλεῖς πὸ τὴ σπηλιὰ τὸν ἀγαπητικὸ σου;
 Μὴ τάχα μὲ συχάθηκες; Κι' ἀπὸ κορτὰ μὲ βλέπεις
 Πατοσυρομύτη κι' ἀσχημο, κόρη μου, δασογένη;
 Θερά μὲ κάμης γὰ πριγῶ καὶ θὰ εἶσαι σὸ αἶτα.
 Ἐλα γὰ ἰθὺς ποῦ σοῦ φερα τόρα κα δέκα μῆλα
 Ποῦ κεῖθε πέρα τὰ κοῖφα ποῦ εἶπες γὰ μαζέψω.
 Καὶ ἄλλα πάλε τὸ ταχὺ ἐγὼ θερά σοῦ φέρω.
 Γιὰ ἰδὲς τὸ καρδιολάταγμα καὶ τὸ μαράκι πῶχω!
 Ἄχ! γὰ γεδόμουρ μέλισσα καὶ γὰ περσοῦζῶ
 Καὶ γὰ πετάξω στοῦ κισοῦ τὰ φύλλα καὶ τὴ φτέρη
 Ποῦ τὸ στεγάνι σου ἐπλεξες γάμπαιρα στὴ σπηλιὰ σου!
 Τόρα μάθα τὸν ἔρωτα τί δαιμονας ποῦ εἶρε,
 Τῆς λιοταρίνας τὸ βουζὶ τὸν ἔθρεψε στοδὲς λόγους.
 Μὲ καίει βαθεῖα σιὰ κόκκαλα ρουφόντας μου τὸ αἶμα.
 Κόρη πῶχεις γλυκεῖα ματιὰ καὶ πέτρα τὴν καρδιά σου
 Μανροφροδοῦσα, ἀγάπη μου, εἶλα γὰ μ' ἀγκαλιάσης
 Ἐμὲ τὸ μαῦρο τοῦπαρο γὰ σὲ γλυκοφιλήσω.
 Καὶ κόβω τὰ φυλήματα κάποια γλυκάδι ἔχουν.
 Τι θὰ μὲ κάμης γλήγορα, γλυκεῖα μου Ἀμαρυλλίδα,
 Καὶ τὸ στεγάνι ποῦ φυλάω γὰ τὸ φυλιουμάδω
 Ποῦ σοῦ πλεξα ἀπὸ σέλινον κι' ἀπὸ κισσοῦ κλαδάμα.
 Τι ἔπαθα ἐγὼ ἀλλοιομορο καὶ γλυτωμὸ δὲν ἔχω;
 Γιὰ δὲ μ' ἀκούς ἀγάπη μου; Βγάλε τὸ ροῦχο τότες
 Γιὰ γὰ τὸ ἐντυθῶ ἐγὼ καὶ σὸ γιὰλὸ γὰ πέσω.
 Ὅπου ὁ Ὀλιεὶς ὁ ψαρᾶς καιρογυλάει τοδὲς τόνρους
 Κι' ἀν δὲν πεθάρω ἔτσι δά, πρᾶμα ποῦ δὲν τὸ θέλεις

Παρὰ θὰ γείρη ἡ γνώμη σου κι' ὅτι σ' εὐχαριστάει.
 Γιατὶ τὸ ξέρω ἀπὸ καιρὸ σὰν θέλησα γὰ μᾶθω
 Ἄρ μ' ἀγαπᾶς, καὶ βάρεσα πλατύφυλλο στὰ χέρια
 Δὲν ἔσκασε μὲ τριζιμο παρὰ χλωρομαράθη
 Καὶ βάρης σὸ παχουλὸ καὶ μαλακὸ μου χέρι.
 Ἡ κοσμομαρτίσσα ἡ Ἀγροῖά μου εἶπε τὴν ἀλήθεια
 Ποῦ μιὰ φορὰ ἐμάζευε ἀσταχοκαλαμύθρες
 Στοδὲς θεριστάδες πίσωθε, πῶς λαχταρῶ γιὰ σέρα
 Κι' οὔτε ἔνα λόγο σὸ ποτὲ γιὰ μέ'α ξεστομίζεις.
 Κι' ἄς σοῦ φυλάω μιὰ ἀσπρόγυδα ποῦ γέννησε διπλάρια
 Καὶ τὴ ζητάει ἡ Ἐρωδικὴ μελαχροινὴ κοπέλα.
 Καὶ θὰ τὴ δόσω σὰν ἐσὸ μου κάρεις πάντα γάρια.

Δεξί μου μᾶτι λάρχεις θὰ τὴ θεωρήσω τάχα;
 Στις λέυκες τούτες θ' ἀπλωθῶ καὶ θερά τραγουδήσω
 Κι' ἀν τάχατες μ' ἀκρομαστὴ μορεῖ γὰ μὲ κοτάζῃ
 Ἀλλοιῶς θὰ πλάστῃ τὸ κορμὶ ἀπὸ σκληρὸ διαμάρτι.
 Νὰ πάη ἔτοθει μιὰ γορὰ παρθέ'α ὁ Ἰππομένη.
 Καὶ μῆλα πῆρε στίς χερίες καὶ ἔστρεψε σὸ δρόμο
 Κ' ἡ Ἀταλάντη ὡ τὸν θεωρεῖ μαριάζει ἀπ' τὴν ἀγάπη
 Καὶ σὸν τραπὸ τὸν ἔρωτα ἐπίστηκε ἡ καρδιά της.

Ἀπὸ τὴν Ὀρθρον ἐγράβαγε στὴν Πόλο τὸ κοπάδι
 Τοῦ Βιάρτα ὁ ἀδερφὸς ὁ Βάρτις ὁ Μελάμπους·
 Κι' ὁ Βιάρτας στίς Πειρεβὸς τὴν ἀρχιλιὰ ἐκοιμήθη
 Τῆς γρωστικῆς, ἡ χαρωπῆ, Ἀλρεσθίας, μάνα.

Κι' ὁ Ἀδωνις δὲν ἔκαμε τὴν ὁμορφὴν Ἀγροδίτη
 Ὅταν τ' ἀγριά του ἔβουκε μέσα σὰ δασοβούνια
 Πὸ τὴν τραγὴ ἀγάπη της σὲ τόση λίσσα γάρθη
 Ὅπου καὶ σὰν ἀπέθανε στὴν ἀγκαλιὰ τὸν εἶχε;

Τάχα τὸν Ἐρδουμίωνα δὲν τὸν ζητεῖομε ὅλοι
 Π' ἀποκοιμήθῃ ὀλόγλυκον κι' ἄσσοτον ἔτρο πῆρε;
 Κι' αὐτὸν τὸν Ἰασίωνα ζητεῖω, γλυκεῖα κόρη
 Ποῦ τόσα λὲν πῶς χάρηκε ποῦ γὰ τ' ἀκούει δὲν πρέπει
 Οἱ ἀμαθοὶ κι' οἱ ἄξεροι πὸ τέτοιες ὁμορφάδες
 Ἄχ! τὸ κεφάλι μου πορεῖ καὶ σέρα δὲ σὲ ροιάζει.
 Θὰ πάψω γιὰ γὰ τραγοῦδῶ καὶ δὴ θὰ καταπέσω
 Κι' ἄς ἔρθουν Λόκοι τότε δὴ γιὰ γὰ μὲ καταφᾶνε.
 Γλυκὸ τοῦτο θὰ σοῦ φαίῃ ὡσὰν γὰ τρῶς τὸ μέλι...

ΔΑΦΝΙΣ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΔΕΚΑ ΗΜΕΡΑΙ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ!

Ἀναχωρήτας ἐκ Λειψίας διὰ τοῦ πρωῖνο σιδηροδρομικοῦ συρμαῦ ἀφίκοινη εἰς Βερολίον μετὰ πέντε ἐν ὄλῳ
 ὥρας. Κατὰ τὸ πεντάωρον δὲ τοῦτο διάστημα ἡ περιέγειά
 μου οὐδαμῶς διηγέρθη ἢ εἰλικύθη ἐκ τῶν μερῶν, ἅτινα διε-
 τρέχμεν· οὐδὲ λόφους τίς κ' ἐφάνη ἐν τῷ μεταξύ, οὐδὲ
 ρωμαντικὸν τι τοπιῶν ἐπρόβλεπεν, ἀλλ' ἀπέραντος καὶ ἀμ-
 μώδη· ὡς ἐπὶ τὸ πλὴν πεδιάς διερῶς γύρ' ἄγρω ἠπλοῦτο.
 Μόνον δὲ ὁ ποταμὸς Ἐλβης, ὁ διὰ τῆς πεδιάδος ταύτης ἀ-
 λοζικῶς ρέων, ἐπὶκίλλε τὴν ἰχάνη καὶ μιντόνον καὶ
 πλήττουσαν τὴν ψυχὴν ἔκτασιν.
 Ἡ ἄμα τῆ ἐκ Λειψίας εἰς Βερολίον ἀρῖξει ἐτύπωσίς
 μου δὲν ἀπέχετο πολὺ ἐκείνης, ἣν δέχεται ὁ ἐξ ἐπαρχιακῆς

τι-ος πόλεως εἰς Ἀθήνας καταφθάνων. Αὐτὸς ὁ εἰς δὲν ἀπέ-
 θημεν σιδηροδρομικὸς σταθμὸς — ὁ Anhaltsbahnhof, —
 κολοσσῶς καὶ ἐπιβλητικὸς, πᾶσαν δὲ δυνατὴν ἄνεσιν καὶ
 εὐκολίαν τοῖς ταξιδεύουσι παρέχων, ὑπῆρξεν ἱκανὸς νὰ μοι
 παρῶσχη εὐθύς τὴν πρώτην εἰσαγωγικὴν ἰδέαν περὶ τοῦ ἐξό-
 χου πανοράματος τῆς πόλεως, ὅπερ ἀμέσως μετ' αὐτὸν πρὸ
 τῶν ὀμμάτων μου ἐξετυλίχθη.

Ἡ πρώτη ὁδὸς, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθον, ἡ περίφημος καὶ
 πύκνολος, ἡ εὐχέλαια καὶ μακροτάτη ὁδὸς Φρειδερίκοι
 (Friedrichsstrasse) εἶνε ἡ κρῖα τοῦ Βερολίνου ἀρτηρία,
 ἢ τῆς ἡ ζωῆ καὶ ἡ κίνησις ἀνὰ πᾶσαν τὴν μεγαλόπολιν
 μεταδίδεται. Δὲ δυνατὰί τις νὰ διατρέξῃ αὐτὴν εἰς διάστημα
 χρονικὸν ἤ-τον τῆς ὥρας καὶ τὰ ἄκρα αὐτῆς συνεπῶς εἶνε
 τελείως ἀδιερχάτα εἰς τὸν κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ εὐρισκόμε-
 νον. Ἐνεκα τῆς ἐπιστροφῆς δὲ ταύτης δι' ἀσφάλτου καὶ ἐν
 τισι μέρεσι διὰ ζυλῶν μικρῶν τετραγωνικοῦ σχήματος κατὰ
 πολὺ μειοῦται ὁ θόρυβος, δὲν θὰ ἐπρὸξέουν ἄλλως τὰ λεωφο-
 ρεῖα καὶ αἱ ἄπειροι ἄμαξι καὶ ἵπποσιδηροδρομοί, εἴτινες
 συνεχῶς καὶ ἀπαύστως ὀρμητικῶς δι' αὐτῆς διελαύνουσι.
 Κατὰ τὸ αὐτὸ δ' ἐπίσης σύστημα πεστροφόμεναι εἶνε καὶ αἱ
 ἴλλαι το Βερολίνου ὁδοί, αἵτινες πᾶσαι σχεδὸν τὴν μεγάλην
 ὁδὸν Φρεδερίκου καθέτως τέμνουσαι ὡς παραρῶδες αὐτῆς
 φαίνονται.

Ἡ ὁδὸς Φρειδερίκου, βριθύσα ἐμπειρικῶν κατιστημάτων
 ποικίλων, μεγάλων καὶ πλουσίων, ἔχουσα δὲ οἰκοδομὰς ὑψη-
 ρεφεῖς καὶ ἰσοῦφεῖς ἀποτελεῖ τι ἐν συνόλῳ καλοισθητικὸν
 καὶ ἱστορικὸν, διὰ μηχανικῶν δ' ὀδοκαθηριστήρων ἀδιακόπως
 ἀποκαθιρομένη κριτικτικῶς στίλβει. Δὲν ὑπάρχει ἴσως
 καθ' ἅπασαν τὴν ὑψηλίαν πόλιν τις καθαροτέρα τοῦ Βερολί-
 νου, οὐδ' ἀστυνομία πιθανὸν βασιλεύει ἀλλαχῶ πλέον ἄ-
 γρωπυς καὶ ἐπιβλητικῆ. Εἰς ὅλα τὰ κεντρικὰ τῆς μεγαλι-
 πόλεως σημεῖα ἐπιπταί οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπλληλεῖ καὶ γυμνὰ
 κρητοῦντες· τὰ ζήτη ἐπιβάλλουσι τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰς τῶν
 ἀστυνομικῶν διατάξεων ὑποταγὴν εἰς τὸν λαόν.

Ὁ ἀπὸ τοῦ μνημονευθέντος σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τὴν
 ὁδὸν Φρειδερίκου ἀνερχόμενος (μετὰ ἡμίσειαν περίπου ὥραν)
 εἰς τὸν ὠραιότερον καταλήγει περίπατον τοῦ Βερολίνου, εἰς
 τὴν καθέτως τέμνουσαν τὴν Friedrichsstrasse ἐκτεταμένην
 καὶ πλατεῖαν λεωφόρον, τὴν φέρουσιν τὸ ποιητικώτατον
 ὄνομα ἀπὸ τὰς φυλλύρας (Unter den Linden). Αἱ
 ἐνώδεαι φυλλῆρι, κανονικῶς ἐν δισυ παραλλήλοις στίχοις πε-
 φρευμέναι, ἔχουσι κα ἀλοβι τὸ μέσον τῆς λεωφόρου, δε-
 ζιᾶ δὲ καὶ ἔρισ-εῖα αὐτῶν· ἰ κάτικοι τοῦ Βερολίνου περι-
 πκτοῦσι κατ' ἀστυνομικὴν διαταγὴν οὕτως, ὥστε ἐπὶ τοῦ
 ἐνὸς μὲν τῶν πεζῶν δρομίων ν' ἀνερχονται, ἐπὶ τοῦ ἐτέρου δὲ
 νὰ κατέρχονται. Καὶ οὐδὲς τι μᾶ νὰ παραβῇ τὴν διάταξιν
 ταύτην, τὴν οἰκονομικῶς σύγχυσις ἐκ τοῦ συωτισμοῦ ἀπο-
 τρέπουσαν καὶ θαυμάσιως τὴν κηλικφορίαν τοῦ πλήθους διευ-
 κολύνουσαν.

Ἐν τῇ λεωφόρῳ ταύτῃ κεῖνται τὰ σημαντικώτατα καὶ
 σπουδαιότερα τῶν οἰκοδομημάτων. Ὁ κ. τερχόμενος ἀπὸ τῆς
 Brandeburgerthor, — τῆς πύλης, δι' ἣς ὁ ἐκ τοῦ δάσου,
 ἐν ᾧ ὁ Ζουλι γίαιος Κήπος (Thiergarten), ἐρχόμενος εἰσέρ-
 χεται εἰς τὴν αὐτὴν τὰ φυλλύρας» λεωφόρον καὶ ἦτι· κατ'
 ἀρχαῖκὸν ρυθμὸν κατεσκευασμένη φέρει ἐφ' ἐκείνης τὴν Νίκην
 ἐπὶ τεθρίππου ἄματος σφρημένην, — συναντᾶ ἔνθεν κα ἔνθεν
 αὐτῆς κατὰ σειρὰν ὑπουργεῖα καὶ πρεσβείας, πολυτελέστατα
 ἐπιπλασμένα κρεῖα καὶ δὴ τὸ πάντων ὑπερέχον Bauercafé,
 τὸ λαμβάνον τὰς κυριωτέρας ἐφημερίδας ὄλων τῶν γλωσσῶν
 τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τὰς 350! τὰς διαφόρους Ἀκαδημίας, τὰ
 ἀνάκτορα τοῦ Ἀυτοκράτορος Γουλιέλμου τοῦ Α', τὴν Ο-

ρέρα, τὰ ἀνάκτορα τοῦ νῦν Αὐτοκράτορος καὶ τὰ ἐν οἷς ὑψηλοὶ ξένοι φιλοξενούνται, τὰ διάφορα μουσεῖα καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη ἀξιοθέατα.

* *

Ἐξ ὧν τούτων τὸ πρῶτον, ὅπερ ἐπισκέφθη, ἦν ἡ National-Gallerie : ἡ Ἑθνικὴ Πινακοθήκη, ἐν τῇ ὁποίᾳ εὐρίσκονται ἐκ-θεθεμένα τὰ ἔργα τῶν διασημοτέρων Γερμανῶν ζωγράφων. Ἀπὸ τῆς Ἑθνικῆς δὲ Πινακοθήκης εἰς τὸ Zeughaus : τὸ Ὀπλοφυλάκιον εἰσελθὼν μετέπειτα ἀποτόμος ἀπὸ τῆς σφαιρας τῆς καλλιτεχνίας εἰς τὴν τῆς ψυχρᾶς πεζότητος, ἀπὸ τοῦ θαυμαστοῦ τοῦ κλοῦ εἰς τὴν θέαν τῶν φονικῶν ὀργάνων, ὅσα ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἐφεῦρε πρὸς ἀλληλοσπαρχισμόν τῶν ἐθνῶν. Ἐν τῇ πρώτῃ τούτου αἰθούσῃ δὲν βλέπει τις ἄλλο ἢ τηλεβόλα καὶ μόνον τηλεβόλα: Σαξωνικά, Πρωσικά, Γαλλικά, Ἀγγλικά, Τουρκικά, Ἰνδικά, Ἰαπωνικά... Ἐν ἐτέρᾳ αἰθούσῃ καὶ ἐπὶ ἐμβαδῶν κυκλοτεροῦς σχήματος κατὰκείται σχεδὰ, ἐξ ἀγνώστου μοι ὕλης κατασκευασμένα, φρυγίων καὶ πόλεων γαλλικῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἐν οἷς οὐδ' αἰ οἰκίαι. — μίραι! ξύλινοι. — οὐδ' οἱ κήποι καὶ αἱ δειρῶστοιχίαι αὐταὶ λείπουν, ὡς ἐπίσης σχέδια τῶν τοῦ Königsgraz μαχῶν καὶ ἄλλων περιφίμων τοιούτων. Ἐν τῇ δὲ τέρῳ δ' αὐτοῦ διαμερίζονται ἐκτίθενται αἱ στρατιωτικαὶ ἐνδομασίαι διαρῶν ἐθνῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, πρὸς τοῦτοις δὲ διάφορα βασιλικά κειμήλια, ἐξικονίζονται ὡσαύτως μάχαι ἐπὶ τῶν τοιχῶν τῆς εἰσόδου καὶ προτομαὶ ἡγεμόνων καὶ στραταρχῶν εἶνε ἐκεῖ ἐστημένοι.

Μετὰ τὰς σημειωθείσας ἤδη ἐθνικὰς συλλογὰς, ἃς δωρεὰν ὁ περιεργὸς ἐπισκέπτεται, ὁ θέλων νὰ εἶδῃ τὸ Königliches Schloss : τὸ Βασιλικὸν Ἀνάκτορον ὁφείλει νὰ πληρώσῃ 50 πρένιγγ, εἰς ἀγχιθεροῦς προωρισμένα σκοπούς. Τὸ Βασιλικὸν ἀνάκτορον, ἐκ χρυσοῦ καὶ βελούδου πλουσιώτατα ἐσωτερικῶς διακεκοσμημένον, δὲν κατικεῖται τανῦν ἐκτός μιᾶς μόνον πλευρᾶς αὐτοῦ, ἥτις χρησιμεύει ἐκάστοτε πρὸς ξενισμὸν τῶν ἐπισήμων ξένων.

Τὰ δύο ὡσαύτως μουσεῖα, τὸ Παλαιὸν καὶ τὸ Νέον, μὲ ἀπησχόλησαν, καίτοι ἐπιτροχάδην ἐξετάζοντα τὰ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενα, πλέον τῶν τεσσάρων ὥρων. Οἷος ἀρχαιολογικὸς πλούτος ἐγκρύπτεται ἐκεῖ μέσα! Ἀρχαῖα τῆς Περγάμου ἐκ τῆς ἀντὶ δύο, ὡς ἤκουσα, ἑκατομμυρίων μαρκῶν πωληθείσας συλλογῆς τοῦ ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις πρέσβειος τῆς Ρωσίας Σουβάλωφ, ἀνάγλυφα καὶ ἀντιγράφα τῶν πρωτύπων ἀρχαιότητων, ὅσα ξένα μουσεῖα κατέχουσιν, αἰγυπτιακὴ συλλογὴ ἀρχαιοτήτων, χαλκᾶ ἀγάλματα καὶ ἄλλα ποικίλλα σκευῆ, ἀπειρία δὲ νομισμάτων....

* *

Μετὰ τὰ μουσεῖα ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν μου τὰ διάφορα Πανοράματα, ὧν σπουδαιότερα εἶνε τὰ : Sedan, Deutsche Kolonien καὶ Kaiser Panorama. Τὸ τελευταῖον τούτων εἶνε ἐκ τῶν συνήθως εἰς πᾶσαν πρωτεύουσιν γερμανικὴν πόλιν ἀπαντόντων, ὅπου διὰ μέσου μικρῶν θηρίων κυκλῶνδον περιστρεφόμενων ἀπολαμβάνει τις τὴν θέαν διαφόρων τῆς γῆς ὀνομαστῶν ἐπὶ γραφικότητι τοπίων, πόλεων ἢ μνημείων. Τὰ δ' ἄλλα δύο εἶνε περίφημα διὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ζωηρότητα τῶν περιστασιωμένων. Ἐντὸς πύργου κυκλοτεροῦς ἡ μάχη τοῦ Sedan ἐξελλίσσεται ἐν εἰκονογραφίᾳ. Μεταξὺ τῶν διαφόρων τῆς μάχης σκηνῶν ἔχουσι τεχνικώτατα ριθθὴ διάφορα ἐκ τοῦ πολέμου πραγματικὰ ἀντικείμενα, ὅν ἐνδύματα, ὅπλα, πύρα... προχώραται δ' ἀληθῆ ἔχουσι ἐν αὐτῶν ἀνεγερθὴ κατὰ τοιοῦτον ἐπιτήδειον τρόπον, ὥστε ὁ θεατὴς ἀπατόμενος πρὸς στιγμὴν νομίζει ὅτι εὐρίσκειται ἐνώπιον μάχης ἀληθοῦς, καθ' ἣν ὁ θόρυβος μόνον καὶ ἰαχαὶ τῶν πολεμιστῶν δὲν ἀκούονται. Ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν

γερμανικῶν ἀποικιῶν πανόραμα (Dentscher Kolonien) εἶνε ἐξόχως ἐνδιαφέρον καὶ τερπνόν. Ἐν τῇ πρώτῃ μὲν τμήματι αὐτοῦ ἔχουσι τοποθετηθῆ διαφόρων εἰδῶν κατασκευάσματα τῶν κατοίκων τοῦ Kamerun, γερμανικῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἀποικίας, ἔχουσι δὲ στηθὴ καὶ καλύβαι αὐτῶν. Ἐν δευτέρῳ δὲ διαμερίζεται παρίσταται μάχη τῶν ἰθαγενῶν μετὰ Γερμανῶν στρατιωτῶν, καθ' ἣν οἱ πρῶτοι καταπυροβολούμενοι ἔχουσι τραπῆ εἰς ἄτακτον φ. γῆν.

Ἀξιοπεριεργὸν ἐν τούτοις εἶνε καὶ τὸ Aquarium : τὸ ἰχθυοτροφίον, τὸ μετὰ τὸ περίφημον τοιοῦτο τῆς Νεαπόλεως ἐγκαλεῖον τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν τῆς Βορείου Εὐρώπης. Τὸ Aquarium τοῦ Βερολίνου, πλὴν τῶν διαφόρων ἰχθύων καὶ ἄλλων θαλασσίων ζῶων περιέχει ὡσαύτως καὶ ζῶντας ὄψεις πολλοῦς καὶ σπανιωτάτους.

Ἐπισκέφθη τὸ Aquarium, καθ' ἣν ἡμέραν ἐλάμβανε χώραν ἡ τροφιδότησις τῶν ὄψεων, ὅτε σημειωτέον, ὅτι ἡ εἰσόδος εἰς τὰς κυρίας ἀπαγορεύεται πρὸς ἀποφυγὴν συγκινήσεως. Οἱ διαφόρων εἰδῶν ὄψεις, ἐγκλειστοὶ ἐντὸς μεγάλων βελίνων κλωθῶν, δι' ἄμμου ἐπιστρωμένους, διετέλουν κατ' ἐξέλιπες τὰς στιγμαὶς λίαν ἀνήσυχον, ἐξεδήλουν δὲ διὰ πικρὸν κελύφον κινήσεων τὴν κατέχουσιν αὐτοῦ πεῖναν. Ὁ βόας, κερωσμένος κατὰ τὸ ἡμισυ τοῦ σώματος εἰς ἐπίτηδες ἐν τῇ κλωθῇ τοποθετημένον μέγα δοχεῖον, πλήρες ὕδατος, ἐπρόβαλλεν ὀγκώδη καὶ προπετὴ κεφαλή, ἐξετόξευε δὲ ἀστροπηθόλα βιέμματα καὶ γλώσσιν αἰχμηρὰν ὡσεὶ λόγχην. Ὁ ἐντεταλμένος τὴν τροφιδότησιν ὑπάλληλος ἐξέριψε τότε ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ κλωθῆ αὐτοῦ περιστρεφὰν καὶ κόνικλον, περίτρομα δ' ὁμοίως τὰ δύομοιρα ταῦτα θύματα συνεχεπείρωθησαν εἰς τινὰ τοῦ κλωθῆ γωνίαν, ὑπὸ σπασμωδικῶν ἐκ τοῦ φόβου συσπλάσεων καταληφθέντα. Ἄλλ' ἰδοῦ, οἱ ὁ κόνικλος ἀναθαρρήσας: προέβη μέχρι τοῦ ὄψεως, ὅστις ἤρξατο τότε νὰ λείχῃ αὐτὸν δι' ἐξακοντισμοῦ ταχυτάτου τῆς γλώσσης, ἐνῶ τὸ βλέμμα αὐτοῦ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκ τῆς ἐπαυξανούσης ὀρέξεως θηριωδέστερον καθίστατο. Ἀφήσαντες ἐν τούτοις κατὰ μέρος τὸν βόαν, ὅστις περιωρίζετο ἤδη εἰς τὰ προκαταρκτικὰ ταῦτα τοῦ καταβρυχθισμοῦ παιγνίδια, ἐπλησίασαμεν εἰς ἄλλαν κλωθῆν, ἐν ᾗ ζεύγος ἐριδῶν ἐφυλάσσετο. Εἰς τὸν κλωθῆν τούτων ἔρριπεν ὁ τροφιδότης ὡσαύτως ζεύγος μικροῦ τινος εἶδους κόνικλων, οὓς αἱ ἔχιδναι αὐθωρεῖ καὶ ἐν ἀστραπιαῖα ταχύτητι ἐπληξεν, συνεχεπείρωθησαν δ' εἴτα εἰς τὰς γωνίας τοῦ κλωθῆ, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ θανατηφόρου δήγματος αὐτῶν ἀναμένουσαι. Καὶ ὄντως μετὰ πάροδον δύο ἢ τριῶν λεπτῶν οἱ μικροὶ κόνικλοι ἐκ σπασμῶν καταληφθέντες κατέπεσαν νεκροί. Ἀλλὰ τῆς τε ὑπὸ τοῦ βία καὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐχιδνῶν βλάβης τούτων δὲν ἐγενόμεθα μάρτυρες, διότι, ὡς ὁ τροφιδότης ἔλεγεν ἡμῖν, ὁ βόας καὶ οἱ λοιποὶ ὄψεις μόνον μετὰ πάροδον δύο καὶ πλέον ὥρων προβαίνουσι συνήθως ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦτο. Κατελθόντες εἴτα κλιμακῶς εἰς τὴν εὐρέθημεν ἐντὸς σπηλαίου, φυσικώτατα πεποιημένου, εἰς τὸ βάθος τοῦ ποίου φώκη ἐντὸς λίμνης παίζουσα εἶχε προτεῖ εἰ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ὑπεράνω τοῦ ὕδατος. Προχωροῦντες ἐν τούτοις ἀπηντήσαμεν καὶ ἄλλα σπήλαια, ἐν οἷς ὑπάρχουσι διαφόρων πτηνῶν καὶ πθηκῶν συλλογαί, κατελθόμενοι δὲ τέλος εἰς τὸ κυρίως ἰχθυοτροφεῖον. Ἐντὸς βελίνων μεγάλων δοχείων ἰχθῆς ποικίλων εἰδῶν καὶ χρωμάτων ἐπλεον, θαλάσσια δὲ φυτὰ διάφορα, ἄλλα μὲν τριαντάφυλλου καὶ ἄλλα καρποφύλλου προσμοιάζοντα, μιχάκι τε καὶ ὄστρακα διεκρίνοντο ἀναπνεύοντα, τοὺς μικρούλους αὐτῶν πόδας ἀπὸ τοῦ κελύφους προβάλλοντα. Τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ σπηλαίου εἰς σπήλαιον μεταβαίνοντες ἐρθᾶσαμεν εἰς κυκλικὸν σχήματος τοιοῦτον, ἐν ᾗ ὑπάρχει ἐστημένος σκελετὸς κήτους τοιοῦτον ὑπερμεγέθους, ὥστε ὑπὸ τὰ ὄστα τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ ἔχουσι τοποθετηθῆ τράπεζαι καὶ καθίσματα, ἐφ' ὧν ἀναπαυόμενός τις

ἀνακτῆ νέας πρὸς ἀνοδὸν δυνάμεις διὰ πίσεως ποτηρίου ὀροσερίου καὶ ἀρωμάτους ζύθου.

* *

Ἐν τῶν μᾶλλον ἀξιολόγων θεαμάτων τοῦ Βερολίνου εἶνε καὶ τὸ Panopticum, ὅπερ καὶ ὡς κτίριον ἐξεταζόμενον ἀρχιτεκτονικὸν ἀριστούργημα. Ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ αἰθούσῃ μικροῦ δεῖν καὶ ἀπεκαλυπτόμεθα ἐκ σεβασμοῦ. Πρὸ μεγάλης τραπέζης παρεκάθητο, ἀπαρραλλάκτως ὡς ἐν ταῖς πραγματικαῖς αὐτῶν συνεδριάσεσι, τὰ μέλη τοῦ ἐν Βερολίῳ συνελθόντος συνεδρίου, ἐκ κηροῦ εἰς φυσικὸν μέγεθος πεπλασμένα, ζωηρότητα καὶ μόνον ὀμιλίας καὶ κινήσεως στερούμενα : οἱ Ἀνδράσης, Σαλισδοῦρη, Βήκονσηλδ, Γαρτσάκωφ, Βάδιγκτων, Κααραθεοδωρῆς-πασᾶς, Ἀλῆ-πασᾶς καὶ λοιποί, ἐν μέσῳ δ' αὐτῶν ὁ Βίσαρκος ὀρθῶς καὶ ἐν ὀμιλοῦντος στάσει. Προχωροῦντες συνητήσαμεν ἐπίσης ἐκ κηροῦ καὶ εἰς φυσικὸν μέγεθος τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον Α', ὅλους τοῦ Γερμανοῦς βασιλεῖς καὶ δούκας, Αὐστριακοὺς τοιοῦτους καὶ ἐφεξῆς, πολλῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν κειμήλια, γύψινα ἀποτυπώματα νεκρῶν κεφαλῶν καὶ χειρῶν μεγάλων ποιητῶν καὶ σοφῶν, τοῦ Γκαίτε Σχίλλερ καὶ τῶν Οὐμβόλδων, κλίνας Αὐτοκρατόρων, τὴν ἄμαξαν, ἐφ' ἧς ὁ μέγας Ναπολεὼν ἐπιβῆ καθ' ἣν ἡμέραν Αὐτοκράτορ ἐστέθη καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα... οἱ ἀντίθεσις! δωμάτιον πλῆρες κεφαλῶν καὶ ὀλοκλήρων σωμάτων, ἐκ κηροῦ ὁμοίως κατασκευασμένων, διαφόρων περιβηκῶν κακούργων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὡς καὶ ἔργαλειων τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς, παλαιῶν καὶ νεωτέρων, ξιφῶν τοιτέστι καὶ πελέκων, ὧν εἰς διατηρεῖ ἐτι ἰχνη αἵματος φέρι τὴν ἀπαισίαν σημειώσιν, ὅτι ἀπεχώρισεν ἀπὸ τοῦ κορμοῦ τοῦ σώματος διακασίαν κακούργων κεφαλᾶς....

* *

Ἐξελθὼν πρῶταν τινὰ ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου διὰ τῆς Πύλης τοῦ Βρανδεμβούργου συνήντησα μετὰ μικρὸν διάστημα τὴν Siegesanle : τὴν στήλην τῆς Νίκης, εἰς τῆς ὁποίας τὴν κορυφὴν ἀνέρχεται τις δι' ἐσωτερικῆς ἐλικσιδοῦς κλιμακος. Εἰς λαμπρὸν μνημεῖον, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὀποίου ἡ Νίκη, χρυσοβαφῆς, ἵπταται οἰνοεῖ ὑπεράνω τῆς δεδοξασμένης Γερμανίας.

Μετὰ τὴν στήλην τῆς Νίκης ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Charlottenburg, χαριστάτου προαστείου τοῦ Βερολίνου, οὐχὶ μικρὰν εὐχαριστήσιν μοι ἐπροξείησεν. Εἰς τὸ Charlottenburg, τὸ ἐν μέσῳ δένδρων πυκνῶν καὶ χλόης θαψιλοῦς κείμενον, μεταβαίνει τις εἴτε διὰ τοῦ ἰπποσιδηροδρόμου, ὀλοκλήρον τὸ δόσις Thiergarten διασχίζοντος εἴτε διὰ τοῦ ὑπεράνω γεφυρῶν καὶ οἰκῶν διερχομένου σιδηροδρόμου τῆς πόλεως. Τὰ ἀνάκτορα, ἅτινα ἡ βασίλισσα Κερλόττα ἔχει κτίσει, ὡς καὶ τὸ Μουσολεῖον, ἐν ᾗ οἱ γονεῖς Γουλιέλμου τοῦ Α' ἔχουσι ταρῆ, ἦσαν ἐκ τῶν πρώτων, ἅτινα εἶδον ἅμα τῇ ἐκεῖ μεταβάσει μου. Ἐπὶ μπρμαρίνων σαρκοφάγων εἶνε ἐν τῇ Μουσολεῖῳ γεγλυμμένα τὰ σώματα τῶν γονέων τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τοῦ Α', ἐν ᾗ ἀνωθεν ὁ Ἐσταυρωμένος, φωτιζόμενος ὑπὸ γλυκεῖος πρασινοκράνου φωτός, καταχευόμενος ἐπ' αὐτοῦ ἐκ τῆς διὰ χρωματιστοῦ κρυστάλλου κατασκευασμένης στέγης σκερπίζει περίξ τὸ θαρρὸς καὶ τὴν παρηγορίαν. Τὸ Μουσολεῖον, ἐντὸς εὐρυχώρου κήπου κείμενον, εἶνε κατασκευασμένον ἐξ Ἰταλικῆς τῆς Σιλεσίας μαρμάρου.

Ἐν Charlottenburg ἀξιοθέατος εἶε καὶ ἡ Floga, ξενοδοχεῖον καὶ αἰθούσα ἅμα λαμπρὰ καὶ λίαν κατάλληλος πρὸς συναυλίαν καὶ χορούς. Παρὰ ταύτην δὲ ὑπάρχει καὶ

μέγα θερμοκήπιον, ἐν ᾗ αἱ καμέλαι καὶ τὰ τριαντάφυλλα ἀφθονοῦσι, πίδαξ δὲ ὠραῖος διαχέει τὴν δρῶσον καὶ ποικίλλει τὸ δλον.

* *

Τὴν ἐπίσκεψίν μου εἰς Charlottenburg ἐπηκολούθησεν ἡ τοῦ Viehhof : τῶν σφριέων. Μάλιστα! μετέβην ἐπίτηδες, ὅπως ἐπισκεφθῶ τὰ περίφημα σφαγεῖα τοῦ Βερολίνου, ὧν ἡμεῖς ἐνταῦθα οὐδὲ καθ' ὕπνου ἔχομεν ἰδέαν. Στοιχίζουσι ταῦτα περὶ τὰ 14 ἑκατομμύρια μαρκῶν, λειτουργοῦσι δὲ ἀπὸ δεκαπέντε καὶ πλέον ἐτῶν. Ὁ ὀργανισμὸς αὐτῶν εἶνε τέλειος καὶ ἡ ὄλη ἐπιτελουμένη ἐκεῖ καθ' ἐκάστην ἐργασία ὑπὸκείται εἰς μεθοδικότητα καὶ τάξιν παραδειγματικὴν. Ἐν τῇ μέσῳ τῆς κεντρικῆς μεγάλης αὐλῆς τρεῖς τῆς ἐβδομάδος συνέρχονται πανταχρῆθεν οἱ ἔμποροι τῶν ζῶων, οἵτινες τὸς τιμὰς τῆς ἐπὶ τῶν ζῶων ἀγοραπωλησίας ἐκάστοτε ὀρίζουσιν. Ἡ ἐκεῖ δὲ λαμβάνουσα χώραν ἐμπορικὴ συναλλαγὴ ἀνέρχεται καθ' ἐβδομάδα εἰς τρία καὶ πλέον ἑκατομμύρια μαρκῶν.

Τὰ διάφορα ζῶα, εἰς χιλιάδας ἀνερχόμενα, τοποθετοῦνται ἐν διαμερίσμασιν ἰδιαιτέροις, ὧν τὰ μὲν εἶνε προωρισμένα δὲ τοὺς βόας, τὰ δὲ διὰ τὰ ἀρνία καὶ τὰ λοιπὰ διὰ τοὺς χίρους. Περὶ πλείους τούτων καὶ ὀριστερᾶ κείνται τὰ σφαγεῖα, ὧν ἡ διαίρεσις εἶνε τιαυτή, ὥστε πρὸ ἐκάστου σφαγεῖου εὐρίσκειται ἀντικρῶ καὶ ὁ σταῦλος, ὅπου ἐκ τῶν κεντρικῶν διημερισμάτων μετακλιζονται τὰ εἰς σφαγὴν προωρισμένα ζῶα. Ἐκ τούτων εἶδον κατὰ πρῶτον χίρους φονεομένους ἐν περικλείστῳ μέρει. Εἰσάγονται διὰ μιᾶς δέκα εὖς δεκαπέντε τιαυτοὶ καὶ ἐν τῇ μέσῳ αὐτῶν ὁ σφαγεὺς ροπάλῳ ὀπλισμένος καταφέρει δι' αὐτοῦ πλήγματα κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, ζαλιζόμενοι δὲ αὐτοὶ πίπτουσι καὶ ἀμέσως σπάζονται. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης μέθιδον τυπτόμενοι πρῶτον διὰ ροπάλου σφίζονται κατόπιν καὶ οἱ βόες, πλὴν τῶν διὰ τοὺς Ἐβραίους ὀρισμένων, οἵτινες ἀπὸ τῶν ποδῶν καὶ τῶν κερμάτων αὐτῶν εἰς τροχαλίαν προσδεδεμένοι, αἶρονται δι' αὐτοῦ εἰς ὕψος μέτρου, ὅτε ραβδίνος προσερχόμενος ἀναγινώσκει ἐπ' τοῦ ζώου εὐχὴν τινὰ καὶ εἴτα διὰ μεγάλου ξυραρίου κατασφάζει αὐτὸς ὁ ἴδιος τοῦτο. Ἀποστραγγιζόμενου δὲ πρῶτον τοῦ αἵματος τοῦ βοῆς, ἐκτίθεται κατόπιν αὐτός εἰς πώληθιν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΟΣ

Τὸ ἀχειροφλακεῖον Ζακύνθου, μεταξὺ τῶν ἀχρηστων αὐτοῦ ρυκέλλων, διέσωσε τοὺς ἀθλοὺς τοῦ διαπρεποῦς τοῦ οὐ Πατρέως. Λέγομεν ἀχρηστούς, καθότι εὐρομεν αὐτοὺς ὑπὸ τι ἐρμύριον.

Ἐν Πάτραις κατὰ τὸν δέκατον ἑκτον αἰῶνα ἤμαζεν ἔμπερος ὄνματι Ἰωάννης Μυρκεφαλος, ὁ ὀπίος ἡ ὀ πλουσιώτατος, κάτοχος πολλῆς ἀκινήτου καὶ κινήτης περιουσίας καὶ ἐνὸς πλοίου. Ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἐπίσης ἦτο πλουσία καὶ καλῆς οἰκογενείας Πατρῶν, ὠνομαζομένη Ἐλισάβετ Πετρετίνη. Εἶχον δὲ τρία τέκνα, δύο θήλεα καὶ ἓν ἄρρεν, τὸ ὀπίον ἐκαλεῖτο Ἀλέξανδρος.

Ἡ φύσις εἶχε προκίσει μετὰ πολλῶν προτερημάτων τὸν Ἀλέξανδρον. Ἦτο τυληρὸς, βίωμαλος, φιλελεύθερος καὶ θρησκ. Τὰ δῶρα ταῦτα τῆς φύσεως καὶ ὄτων ἄλλων προτερημάτων ἀπέκτα διὰ τῆς ἀνατροφῆς, ἐκαρποφόρησαν πρὶν ἢ γίνῃ τέλειος ἀνὴρ.

Αί Πάτρις ἦσαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων, κατὰ τῶν ὀπίστων ὁ μικρὸς Ἀλέξανδρος εἶχεν ἔμφυτον μῖσος. Παις ἐπιφιλονίκει μετὰ τῶν ὀμηλικῶν αὐτοῦ ὀθωμανῶν καὶ ζελοῦσε τοὺς κατέβαλλε, τοὺς ἔδερε, τοὺς ἐξευτέλιζε καὶ συχνάκις ἐξέβριζε τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Οἱ Τούρκοι τῆς οἰκογενείας ἐξέβριζε τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Οἱ Τούρκοι τῆς οἰκογενείας ἐξέβριζε τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Οἱ Τούρκοι τῆς οἰκογενείας ἐξέβριζε τὴν θρησκείαν αὐτῶν.

Καὶ μακρὰν τῆς πατρίδος εὐρισκόμενος μὴ δυνάμενος νὰ διάγη βίον ἤρεμον καὶ ἄργον ἀφιέρωθαι ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ περιλαλήτου τῆς Ἰσπανίας βασιλέως Φιλίππου τοῦ Β', οὗ τὸ ἰδεώδες ἦτο ἡ ἐπέκτασις τῶν Ἰσπανικῶν ὀρίων, τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος του, ἡ ἐξέλιξις τῶν ἀντιδικῶν, ἡ καταστροφὴ παντός τῶν λαῶν δικαίου, διὸ, καὶ μὲν πολλὰ κατῴρῳσεν, ἀλλὰ προητιμῆσε τὴν καταστροφὴν τῆς Ἰσπανίας, ἰδίως ἕνεκα τοῦ δεσποτισμοῦ, τῆς ἱερᾶς ἐξέτασεως, καὶ τῶν ἀτυχῶν πολέμων μετὰ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Κάτω Χωρῶν.

Ὁ βασιλεὺς Φίλιππος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἡγάπων τὸν Πατέρα Μαυροκέφαλον ἕνεκα τῆς ἰκανότητος, τῆς δραστηριότητος, τοῦ θάρρους καὶ τῶν ἄλλων προτερημάτων. Ἐλθε τιμὰς αἰσίου, κατὰ τὰ ἔγγραφα, πρώτην φοράν ἐδίδουτο εἰς ξένον, δηλαδὴ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τὸν τίτλον τοῦ don, τίτλον προνομιοῦχον, διδόμενον εἰς βασιλεῖς καὶ εἰς μεγάλους εὐπατρίδας.

Ὁ Ἀλέξανδρος τὴν Ἰσπανίαν ὑπηρετήσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, διὸ ἔλαβε μέρος ἐνεργὸν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Φιλιππίνων νήσων, εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἰνδιῶν καὶ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν μερῶν νησιῶν. Δυστυχῶς τὰ ἔγγραφα δὲν ὀνοματίζονται τὰ ἀνακαλυφθέντα νῆσα, ἀλλὰ ξηρῶς ἀφηγοῦσι «... nella conquista delle isole Filippine in le Indie, come scopritore in molte veggione...».

Δυστύχημα δὲ μέγα εἶνε ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν τὰ βασιλικά πιστοποιητικά, τὰ ὁποῖα, ὡς ἱστοροῦσι τὰ ἔγγραφα, ἠύρισκοντο εἰς τὸ φκελλαν. εὐκολον δὲ εἶνε νὰ ἐσάπησαν, ὡς πρὸς βλάβην τῆς ἱστορίας ἐσάπησαν. καὶ σήπονται τόσα ἔγγραφα, καθίτι εἰς τὸ ἀρχιφυλακεῖόν μας διορίζονται εἰδικοὶ ὑπάλληλοι γνωρίζοντες τὴν μεγάλην σπουδαιότητα τῶν ἐγγράφων.

Ἀποκαμὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησε τὴν πατρίδα του, ἀλλ' ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ δὲν ἦτο πλέον πλουσία. Οἱ Τούρκοι μαθόντες τὴν φυγὴν του, καὶ ἔπειτα τὴν φήμην του, ὠργίσθησαν, ἐκῆρξαν αὐτὸν ἀποστάτην καὶ προδότην. ὡς ὑπηρετοῦντα ξένον ἔθνος καὶ οὐχὶ τὴν Τουρκίαν, ἐνφ' ἧτο βλαπτικῶς.

Ἡ κατὰ αἰὸς οἰκογενεία Μαυροκέφαλου τουρκικῆς μῆνης ἤρξατο ἄμα τῆς φυγῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γερόντων γονέων, ἀφήρπασαν οἱ Τούρκοι πᾶσαν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν, εἰς τρόπον ὥστε, αἱ δύο κόραι ἔμεινον πτωχόταται καὶ συνεζύχθησαν μετὰ πτωχῶν ἀνδρῶν.

Μιθῶν ὁ Ἀλέξανδρος τὴν καταστροφὴν τῆς οἰκογενείας του καὶ φοβούμενος τοὺς Τούρκους ἐξελέχθη διὰ θετὴν πατρίδα τὴν Ζάκυνθον, ἧπου τῷ 1588 συνεζύχθη τῇ Λυρᾷ Φραγκίσκου Διπλοκράτητος Ζακυνθίου, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐγγράφων.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Ζακύνθῳ ἐνεδύετο καθημεριῶς, μετὰ τῆς ἰσπανικῆς στολῆς μετὰ τὸ ζῆφος εἰς τὸ πλευρὸν καὶ τὸ παράσημον εἰς τὸ στῆθος, ὡς νὰ ἦτο εἰς τὴν ἰσπανικὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Τῷ 1606 ἠθέλησε νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὴν Χρυσὴν βιβλίον τῆς Ζακύνθου. Ἡ αἴτησις του ἐγένετο δεκτὴ τῇ 21 Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους, μεθ' ὅλης τῆς ἀντιστάσεως τῶν συντικῶν καὶ κησῶρων ἐν τῷ συμβουλίῳ. Ὁ προβλεπτής Ἰερώνυμος Κορνέρ δι' ἐγγράφου τοῦ 4 Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους διέταξε τὸν γραμματεῖα τοῦ συμβουλίου τῆς Κοινοτήτος νὰ ἐγγράφῃ τὸν Ἀλέξανδρον μετὰ τῶν Ζακυνθίων εὐγενῶν. Ἀλλ' οἱ σύντικοι καὶ οἱ κησῶρες ἐφεισέβαλον τὴν ἀπόφασιν καὶ ἠκυρώθη.

Ὁ Ἀλέξανδρος δὲν ἐφρόντισε περὶ ἀναίρεσεως τῆς ἀβάσιτου ἀκυρώσεως.

Ὅτι τῷ 1617 ἡ Ζάκυνθος κατεμαστίζετο ὑπὸ τῆς πανώλους, μετὰ τῶν θυμάτων συμπεριελήφθη καὶ ὁ Ἀλέξανδρος.

Ὁ Πατριεὺς οὗτος δὲν διεκρίνετο ὡς ἀνδρεῖος, ἀλλὰ καὶ ὡς φιλότιμος. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ βίου του συνέγραψε τὰ Ἀπομνημονεῦματά του Ἰταλίστι, ἐν οἷς περιέγραφε τὴν κατάστασιν τῶν Πατρῶν ἐπὶ τῶν Τούρκων καὶ τὰς περιπετείας τοῦ βίου του. Τὴν τύχην τοῦ χειρογράφου τῶν Ἀπομνημονεῦματων τούτων ἀγνοοῦμεν καὶ σπουδαῖα θὰ ἦσαν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Πελοποννήσου (1).

ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Αὐτὸν τὸν τίτλον φέρει τὸ χρησιμώτατον βιβλίον τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδώσῃ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ προσεχοῦς μηνὸς ὁ προδευτεκώτατος καὶ δνωστὸς χαρτοπώλης κ. Δ. Κοκκινάκης. Καὶ ὁ τίτλος τὰ λέγει ὅλα, καὶ τίποτε δὲν θὰ διαψεύσῃ ἀπὸ αὐτὰ ποῦ ὑπόσχεται.

Διότι θὰ εἶνε ἀληθὲς καὶ πολὺτιμον λεύκωμα τὸ ὁποῖον θὰ περικλεῖται ἔργα, τὰ ἐκλεκτότερα δηλαδὴ, ὄλων τῶν συγχρόνων ποιητῶν, τὰ ὁποῖα μετὰ ἐπιμελείας μελέσεως συνέλεξεν εἰδικὸς ἀνὴρ ἐπὶ διετὴν ὀλόκληρον ἀσχοληθεὶς εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην. Τὸ βιβλίον λοιπὸν τοῦ κ. Κοκκινάκη θὰ εἶνε μία ἀληθὲς πινακίδη τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς φιλολογίας.

Θὶ περὶ ἐξῆς πρὸς τούτους αἰνίγματα, γρίφους, παίγνια, ἀνέκδοτα κλέψεις μεγάλων ἀνδρῶν καὶ χίλια διὰ ἄλλα πράγματα διδακτικὰ καὶ διασκεδαστικὰ, θὰ ἐκδίδεται δὲ πολυτελῶς ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, καθ' ἐκάστην καὶ θὰ πωλῆται εἰς τὰς ἑξῆς κατὰ δεκάλεπτα φυλλάδια.

Οἱ ἀναγινώσται τῆς «Ἱριδος τῶν Ἀθηνῶν», ὅσοι τὸ ἐγοράσουσιν—καὶ τίς δὲν θὰ τὸ ἀγοράσῃ—καὶ θὰ καταμαγεύθωσι καὶ θὰ μᾶς εὐγνωμονοῦν διότι τοὺς τὸ ἐσυστήσαμεν.

(1) Εἶδομεν ἀνωτέρω ὅτι ἡ μήτηρ τοῦ Ἀλεξάνδρου κατήγετο ἐκ Πατρῶν καὶ ἦτο τοῦ οἴκου Πετρετινῆ. Σημειωτέον ὅτι ὁ οἶκος Πετρετινῆ εἶνε ἀρχαῖος καὶ κατετάχθη μετὰ τῶν Κερκυραίων εὐπατριδῶν τῷ 1432. Κατὰ τὰ ἀνακαλυφθέντα ἐν τῷ ἀρχεῖῳ Ζακύνθου ἔγγραφα, κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα οὐ μόνον ὑπῆρξεν ἐν Πατρῶσι οἰκογένεια Πετρετινῆ, ἀλλὰ καὶ τοῦ Θεοτόκη. Μάλιστα τῷ 1591 διέμενον ἐν Ζακύνθῳ ὁ Πατριεὺς Ἰωάννης Θεοτόκης τοῦ Μεγαλὸ οἰκείου τῆς οἰκογενείας Μαυροκέφαλου. Περὶ τῆς σχέσεως τῶν Κερκυραίων καὶ Πατρῶν οἰκογενειῶν τῶν Πετρετινῆ καὶ Θεοτόκη νέα ἔγγραφα ἴσως θὰ μᾶς διασαφίσωσι. Σημειωτέον ὅτι ἡ οἰκογένεια τῶν Θεοτοκῶν εἶνε βυζαντινῆς καταγωγῆς. Ἀρχαία μαρτυρία λέγει ὅτι μετῴθη εἰς Κέρκυραν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ δὲ μαρτυρία νεώτερα καὶ ἥττονος πίστεως ἀξία λέγει ὅτι ἐξ Ἀθηνῶν μετέβη εἰς Κέρκυραν. Τώρα γνωρίζομεν ἐπισημῶς ὅτι καὶ ἐν Πατρῶσι ὑπῆρχον Θεοτόκοι. Οἱ Θεοτοκοὶ προτελέθησαν μετὰ τῶν εὐπατριδῶν Κερκύρας τῷ 1514.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ Πλατεῖα Καραϊσκάκη ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Χαρτοπωλεῖον Κοκκινάκη, ἐναντι Χρυσοσπηλαιότησεως.)

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΝ ΠΕΜΤΗΝ ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν. Διὰ Χανιά. Ρεθυμνον. Ἡράκλειον, Χερσονησον. ΕΚΑΣΤΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν. Διὰ Συρόν, Ἀνδρόν, Χίον, Μιτυλήνην, Σμύρνην, Δαρδανέλια, Κων(πολιν) καὶ δι' ὄλους τοὺς λιμένας τῆς Μαρῆς θαλάσσης. Θεσσαλονίκην, Ἄγιον Ὅρος καὶ δι' ὄλους τοὺς λιμένας τοῦ Αἰγαίου.

Μεγάλη ἔκπτωσης ναύλων.

Ἐμπορὸν Κατάστημα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ-ΑΦΕΝΤΑΚΗ ἐν Χαλκίδι

Παρὰ τῇ ἑβδομαδιαίᾳ Ἀγορᾷ Εἰσὴ Νεωτερισμοῦ καὶ Ἀποικιακά.

Ὁ Κος ΣΤ. Ν. ΠΡΟΥΝΗΣ πιλοπώλης Μετέφερε τὸ πλουσιώτατον Κατάστημά του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταθίου.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΧΡ. ΡΟΜΙΤΑ

Ὁδὸς Μιασολῆ Πειραιεῖος καθαριότης, περιποιήσις, εὐθηνία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐν Billefranche οἶκος τοῦ κυρίου Β. ΒΕΡΜΟΡΕΛ

διὰ τῆς ἀπὸ 6)18 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐπιστολῆς του μοι ἀνέθεσε τὴν γενικὴν ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσωπείαν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων του.

Π. Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΡΟΜΑΝΤΖΑ

Ἐν Ζακύνθῳ.— Πλατεῖα Γεωργίου. Τὸ μόνον ζαχαροπλαστεῖον ὅπου παρμηθεύει τὰ γλυκύματα του παρασκευαζόμενα ἐξ ἀγνοῦ βουτυροῦ καὶ ἐν γενεῇ καθαρῶν ὕλικῶν καὶ τούτο ἀφείλεται εἰς τὸν ὀριστοτέχνην κ. ΓΕΡΑΣ. ΡΟΜΑΝΤΖΑΝ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἰατρός Ν. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ

55—Ὁδὸς ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—55

Ὁ παθολόγος καὶ παιδίατρος κ. Νικολοῦδης ἐπὶ ἐξαιετιαν ἐν Πειραιεῖσι σπουδάζει τ' ἀνω μισθία καὶ ἐν ταῖς κλινικαῖς τῶν διασῆμων καθηγητῶν Potain—Dien-la-foy—Rendu—Jules—Simon—Grancher—Narfam ἐξαπαθεῖς δέχεται 9—10 Π. Μ. καὶ 2—3 Μ. Μ.

Οἶνοπνευματοποιεῖον ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ Κ. ΚΡΕΜΗΤΣΟΥ

Ἐν Πειραιεῖ Ὁδὸς Φιλοσοφίας, Κονιάκ Α' ποιότητος, Μαστίχα, Οὖζο καὶ ἅπαντα τὰ Οἶνοπνευματώδη ποτὰ.

Ἀδαμαντοπωλεῖον

Ι. Δ. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Πειραιεῖ—Ἐναντι Β' Ἀποβάθρου Τὰ ἐκλεκτότερα κοσμηματα. Τὰ πλουσιώτερα εἰς τοῦ φιλοπρόδου κ. Ι. Δ. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΥ.

ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΒΡΕΩ"

Ὁδὸς Αἰόλου 120

Γ. ΜΠΡΕΛΗΣ ὁδοντοῖατρος

τῆς Β. Αὐλῆς ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁ δὲ Δώρου 4 Κατασκευάζει τοὺς τελειωτέους τεχνητοὺς ὀδόντας τῶν νεωτέρων εὐφραδέων Ἑυρώπης καὶ Ἀμερικής

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Συναινεῖον Πίλων

Κ. ΔΕΪΜΕΖΗ

Ἐν Ἀθῆναις, Ὁδὸς Ἐργοῦ 63

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΒΙΩΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Πειραιεῖ Πλ. εἰς Κιζαριάκη

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΕΜΕΡΤΖΑΚΗ

Πωλοῦνται καὶ ἐπισκευάζονται Κώδιονες ἤλεκτροι καὶ Τηλέφωνα, Κρύσταλλα καὶ Τζάμια διάφορα διὰ καθέπτρας, παράθυρα κλπ. Φανὶ χρωματιστοὶ διάφοροι δι' ἀτμόπλοια καὶ πλοῖα. Πηξίδες κλπ. κλπ. τοῦ εἶδους τῶν εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδεχομένων συναγωνισμῶν. Δέχεται παραγγελίας ἀπὸ ὄλων τῶν κόσμων.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΡΕΤΣΙΝΑ

Ἐν Ἀθῆναις Ὁδὸς Αἰόλου 51. Ἀπίστευτος εὐθηνία. Ὀλομάλλινα—Ὀλομάλλινα—Ὀλομάλλινα Ὑποστηρίξατε τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν

Κατάστημα Νεωτερισμῶν ΔΕΪΜΕΖΗ & ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ

Πρόφην Ι. Μουφεράτου

Ἐἶδι πομπτελείας παντὸς εἶδους 133 Ὁδὸς Ἐργοῦ 133

Γεώργιος Ταυοῦς. Ἐργαζόμενος δημοτικῶν ἔργων, ἀναλαμβάνει παντοῦ εἶδος οἰκοδομικῶν ἔργων εἰς τιμὰς συμπερούσας.—Πληροφορία ὁδὸς Παίδου, 14.

ΜΕΣΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΗΛΙΑ ΓΟΜΒΙΛΗ

Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου ἐν Ἀθῆναις Ἀσφάλεια, ἐχεμύθεια, ἀ ρίβεια.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΙΩΑΝ. ΜΑΡΚΕΓΟΥ 'Εν 'Αργοστολιῳ

Κατασκευάζει χειμερινὰς ἐνδύμαστας ἐκ κασιμεριῶν 'Αγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν ἀντὶ ἀρχμῶν 40
Σπεύτατε εἰς τὴν ἔκτακτον εὐθηνίαν συνδυαζομένην
μὲ γοῦστο καὶ καλαισθησίαν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΥΔΡΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΒΙΣΒΑΡΔΗ

'Εν Ζακύνθῳ

Πούδρα ὀσφύος ἀγνή. Βαφὴ τριχῶν. Ἀρώματα ἐκ γνήσιου ἀποστάγματος ἐκ τῶν ἀνθῶν τῆς μυροβόλου Ζικνύθου.

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ Ε. ΜΕΤΑΔΔΙΝΟΥ 'Εν Κερκύρᾳ

Παράγει τον ἐκλεκτοτέρον ἄρτον Α' ποιότητος.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ «Ο ΓΑΜΒΡΙΝΟΣ»

ΣΤ. ΡΙΖΙΚΑΡΗ 'Εν Κερκύρᾳ

Τὸ καθ' ὅλα Ἑυρωπαϊκῶν Ζυθοπωλείων ὁ ΓΑΜΒΡΙΝΟΣ πλὴν τοῦ ἐκλεκτοῦ ζύθου καὶ τῶν νοτιστάτων ἐδαθμῶν παρέχει καὶ ἅπαντα τὰ εὐρωπαϊκὰ ποτά.

Ἰδιαιτέρη διαμερίσματα περιτομήσεως καὶ θηριότητος καὶ εὐθηνίας.

ΣΠΥΡ Γ. ΚΑΡΤΕΡ

Κατόστημα ὥρολογιοποιίας καὶ χρυσοχοΐας

'Εν Κερκύρᾳ-- Ὅδος Γεωργίου

Ἄπαντα τὰ κοσμήματα ἀσφαμίλλου τέχνης καὶ λεπτοῦ τήτος ἐκ γοῦστο ἀσφύτου καθὼς καὶ ὠριλῆγια διαφόρων τιμῶν.

ΟΙΝΟΠΝΕΜΑΤΩΣΙΟΝ ΤΟ ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΟΝΔΑΡΗ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡᾳ

Τὸ ἀγνότερον κονιάκι ἐκ μωσχάτης σταφυλῆς παρασκευάζεται τὸ κατόστημα καθὼς καὶ πάντα τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά καὶ ὑδύποτα.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ Π ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

'Εν Κερκύρᾳ (Πλησίον τῆς πλατείας)

Ἄπαντα τὰ γλυκίσματα ἐξ ἀγνοῦ βουτύρου, ἅπαντα τὰ ἀπόκρυσταλλωμένα φρούτα. ἅπαντα τὰ ποτά εἰς τοῦ φιλοπροδόου Π. Καλλιπῆ. Τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦτο εἶναι ἐν κορυφῇ Προσιῶν στῆ. ΚΕΡΚΥΡΑ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΟΜΩΤΗΡΙΟΝ

«Η ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ»

Ἰωάννου Νάνου

ΕΝ ΣΥΡῳ

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον Κομωτεῖον εἰς Μουσεῖον, εἶνε Ἄναγνωστήριον, εἶνε Βιβλιοθήκη, εἶνε τέλει ὅ,τι θέλετε.

Πρέπει νὰ τὸ ἐπισκέπηται πᾶς μεταβαίνων ἐν Σύρῳ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ὁρομολόγιον ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1898.

Καθ' ἐκάστην

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ		ΕΚ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ	
Π. Μ.	5.—	Π. Μ.	6.10
	7.—	κατ' εὐθείαν	8.10
	9.—		10.10
	11.—	κατ' εὐθείαν	12.10
κατ' εὐθείαν	12.5		
Μ. Μ.	3.—	Μ. Μ.	2.20
κατ' εὐθείαν	4.5	κατ' εὐθείαν	4.10
	5.—		5.10
κατ' εὐθείαν	6.5	κατ' εὐθείαν	6.10
	7.—		7.10
κατ' εὐθείαν	8.5	κατ' εὐθείαν	8.10
	9.—		9.10
	10.—		10.10
			11.10

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς προστίθενται

10.— Π. Μ.	11.10 Π. Μ.
11.— Μ. Μ.	12.10 Μ. Μ.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ		ΕΚ ΛΑΥΡΙΟΥ	
8.45 Π. Μ.		7.10 Π. Μ.	
3.50 Μ. Μ.		4.45 Μ. Μ.	

Κατὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἔκπτωσις εἰς-τηρίων Ἀθηνῶν—Κηφισσίας καὶ τανάπαλιν.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΤΑΚΤ. ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

'Εκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 8 π. μ.	διὰ Ρυθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πύττας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.
ΔΕΥΤΕΡΑΝ 7 μ. μ.	διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλῖδα, Ὠρεοὺς καὶ Βῶλον.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ.	διὰ Σύρον, Σίφνον, Μήλον καὶ Λαμναίαν Κρήτης.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 μ. μ.	διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Αἰδηψὸν καὶ Στυλῖδα.
ΠΕΜΠΤΗΝ 9 π. μ.	κατὰ δεκαπενθημερίαν διὰ Χίον καὶ Σαῦρην Μαΐου 7,21, Ἰουνίου 4,18.
ΠΕΜΠΤΗΝ 9 π. μ.	κατὰ δεκαπενθημερίαν διὰ Χίον, Σαῦρην, Μιτυλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισόν, Κερασσοῦντα καὶ Τραπεζοῦντα, ἤτοι Μαΐου 14,28. Ἰουνίου 11,25.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 12 μ. μ.	(διὰ τῆς Διόρυγος) διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Ζίκυθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σιλαώραν, Κίπραιντον, Κρήτην.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 7 μ. μ.	διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Στυλῖδα, Αἰδηψόν, Ὠρεοὺς καὶ Βῶλον.
	Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ.	(κατ' εὐθείαν) διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

Εἰς τοῦ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΑΜΠΡΑΚΟΥ

ἔφθασαν τὰ καλλίτερα καπέλλα

Ὅδος Σταδίου 47